

Dosarul nr. 1a-236/25
1-23175488-02-1a-06032025

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător Olga BEJENARI

DECIZIE
în numele Legii

03 iunie 2026

mun. Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Eugeniu BEȘELEA

Judecători:

Andrei CAZACICOV și Vitalie

BUDECI

Grefier:

Marilena ARNĂUTU

Cu participarea:

- Procurorul din Procuratura Anticorupție – Vadim PRISACARI
- Apărătorului inculpatului Dmitrii BODNARIUC – avocata, Nelly BABCINSCHI
- Inculpatului – BODNARIUC Dmitrii *****

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelurile declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** împotriva Sentinței Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui:

BODNARIUC Dmitrii *****, data nașterii ***** IDNP ***** , originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** , cetățean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, studii superioare, neangajat în câmpul muncii, supus militar, fără grad de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, pe această cauză nu a fost în stare de reținere și arestare, posedă limba română, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: *08 decembrie 2023 până la 12 februarie 2025;*

Judecarea cauzei în instanța de apel: *06 martie 2025 până la 03 iunie 2026.*

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelurilor declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, **BODNARIUC Dmitrii**, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 15.09.2021-20.09.2021), din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit dispoziției art.390 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a lui BODNARIUC Dmitrii.

A fost recunoscut vinovat BODNARIUC Dmitrii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 03.09.2021-17.09.2021) și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 100 000 (o sută mii) lei.

A fost explicat lui BODNARIUC Dmitrii, potrivit art.64 alin.(3/1) Cod penal, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: Telefonul mobil de model „Samsung M32” de culoare neagră în husă de silicon de culoare neagră, denumirea tehnică: SM-M325FV/DS, cu IMEI 1- *****și IMEI 2- *****, în care se află două cartele SIM una cu nr. ***** , iar alta cu număr necunoscut, care a fost ridicat în cadrul percheziției efectuate în domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, ce a avut loc la 20 decembrie 2021, care se află la materialele prezentei cauze penale se remite în adresa Procuraturii Anticorupție pentru a fi anexat la cauza penală nr. *****(de la care a fost disjunsă prezenta cauză penală cu nr. *****).

A fost admisă parțial solicitarea acuzatorului de stat PRISACARI Vadim, privind confiscarea din contul inculpatului BODNARIUC Dmitrii în proprietatea statului a mijloacelor bănești în sumă de 1 536 lei.

A fost supus confiscării speciale prin trecerea forțată și gratuită din contul inculpatului BODNARIUC Dmitrii în beneficiul statului a mijloacelor bănești în sumă de 50 euro (care conform cursului oficial al BNM la data comiterii infracțiunii constituiau 1 036 lei), potrivit art.106 alin.(2) lit.a) Cod penal, ca bunuri utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii, în rest solicitarea acuzatorului de stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, **inculpatul BODNARIUC Dmitrii *******, fiind angajat al Companiei imobiliare „Axa Imobil”, urmărind scopul de profit, care rezultă din vânzarea/cumpărarea imobilelor în interesul persoanele fizice, de la care încasează un procent în mărime de 1%-3% din sumă per tranzacție, în vederea obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, înregistrarea ipoteci, etc.,

cunoscând faptul că persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, și respectiv poate organiza eliberarea actelor emise de Agenția Servicii Publice (ASP), prin evitarea procedurii legale și fără prezența fizică a persoanei, în perioada 08.09.2021–15.10.2021, având o înțelegere prealabilă, i-a transmis persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru ca el să influențeze persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în vederea îndeplinirii acțiunilor contrar exercitării funcției sale și anume contrar Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor din 22.06.2005, contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 627 din 26.08.2021 cu privire la procedura de organizare a primirii și soluționării cererilor solicitanților serviciilor cadastrale și contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 433 din 17.06.2021 cu privire la organizarea procesului de primire, transmitere spre executare și eliberare a cererilor urgente pentru serviciile cadastrale, cât și a procedurii operaționale „Comanda serviciilor prin Internet”, manifestate prin acceptarea spre executare și eliberarea actelor emise de către Departamentul cadastru al ASP (extras și evaluare), fără prezența fizică a beneficiarului/proprietarului de servicii, necesare pentru prezentarea la notarii publici în vederea încheierii contractelor de vânzare cumpărare a bunurilor imobile, în circumstanțele după cum urmează.

Astfel, BODNARIUC Dmitrii, la 03.09.2021 aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al ASP, să depună 2 cereri pentru a efectua înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul Bunurilor mobile și anume a contractului cu nr. 1-419 din 18.08.2021, a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău, *****și a contractului nr. 1-420 din 18.08.2021 a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău, ***** fără prezența fizică a beneficiarului/ solicitantului cererii și anume a lui LUNGU Ala, contra sumei de 50 Euro (care conform cursului oficial al BNA constitui-au 1 036 MDL), bani din care persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, urma să achite taxa oficială de 260 lei per contract și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale.

Tot la 03.09.2021, angajatul Agenției Servicii Publice, Departamentul cadastru, EȘAN Oxana, la solicitarea persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, a organizat înregistrarea cererilor de solicitare a serviciilor cadastrale, cu nr. ***** beneficiar – LUNGU Ala și nr.***** beneficiar – LUNGU Ala, în lipsa beneficiarului, data eliberării acestora potrivit cererilor, fiind 17.09.2021.

Ulterior 10.09.2021, ora 12:22, BODNARIUC Dmitrii, aflându-se în mun. Chișinău, str. Al. Pușkin, i-a transmis mijloacele bănești solicitate, persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, care se afla în automobilul personal de model „Škoda Superb”.

După care la 17.09.2021, în lipsa beneficiarilor, în incinta Centrului multifuncțional nr. 1 amplasat în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul 11/1, de către angajații Agenției Servicii

Publice, i-au fost eliberate persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, actele solicitate potrivit cererilor nr. ***** și nr.***** a contractelor de vânzare-cumpărare cu numerele 01-419 și 01-420 din 18.08.2021, pe care ultimul le-a transmis lui BODNARIUC Dmitrii la 22.09.2021, în biroul de pe str. Armenească nr. 42/2, mun. Chișinău.

Astfel, BODNARIUC Dmitrii, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Tot, BODNARIUC Dmitrii, potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului este învinuit că la 15 septembrie 2021, întru realizarea intenției sale infracționale, având intenția de a înregistra cereri și a primi rezultatele în lipsa beneficiarilor pentru serviciile cadastrale și anume eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a evaluării bunului imobil, i-a solicitat persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentul Cadastru al ASP, prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a evaluării bunului imobil în termen de trei zile a imobilului nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str.*****, beneficiar POLEACOV Jana, achitând suma de 500 lei, bani din care persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, urma să achite taxa oficială de 250 lei și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale.

Tot la 15.09.2021, angajatul Agenției Servicii Publice, Departamentul Cadastru, MIHALAȘ Adrian, la solicitarea persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, a organizat înregistrarea cererii de solicitare a serviciilor cadastrale, cu nr. *****, beneficiar – POLEACOV Jana, în lipsa beneficiarului, data eliberării acestora potrivit cererii, fiind 17.09.2021.

Ulterior la 20.09.2021 BODNARIUC Dmitrii, a primit de la persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la urmărirea penală, actele solicitate.

De către organul de urmărire penală, lui BODNARIUC Dmitrii, i s-a incriminat că prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție a declarat apel împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, prin care a solicitat casarea Sentinței din 12 februarie 2025, în privința inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, din motivul ilegalității sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care să fie considerat culpabil și*

*condamnat inculpatul BODNARIUC Dmitrii *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 u.c. și de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 u.c. iar în conformitate cu prevederile art.84 Cod de procedură penală, a stabili pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de amendă în mărime de 3000 u.c.*

În motivarea cererii de apel, acuzarea susține că instanța de fond a adoptat o hotărâre ilegală și neîntemeiată, întrucât a ignorat probele administrate în cauză și nu a efectuat o analiză completă și obiectivă a acestora. Acuzarea susține că, atât în faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, s-a demonstrat că BODNARIUC Dmitrii, activând în domeniul imobiliar, a apelat la serviciile lui VOLCOV Vadim pentru a obține în mod accelerat și în afara procedurilor legale acte cadastrale necesare tranzacțiilor imobiliare.

Conform materialelor cauzei, la începutul lunii septembrie 2021, BODNARIUC Dmitrii i-ar fi solicitat lui VOLCOV Vadim să organizeze înregistrarea a două contracte de vânzare-cumpărare privind apartamente situate pe bulevardul Ștefan cel Mare din municipiul Chișinău, fără prezența fizică a beneficiarului LUNGU Ala și fără respectarea procedurilor legale. Pentru aceste servicii, BODNARIUC i-ar fi transmis lui VOLCOV suma de 50 de euro, bani destinați atât achitării taxelor oficiale, cât și influențării unor funcționari din cadrul Agenției Servicii Publice. Ulterior, actele solicitate au fost eliberate și transmise lui Bodnariuc.

Într-un al doilea episod, la 15 septembrie 2021, BODNARIUC ar fi solicitat prin intermediul aplicațiilor de comunicare electronică obținerea urgentă a unui extras și a unei evaluări cadastrale pentru un apartament situat pe strada Alexandru cel Bun din Chișinău, proprietatea cetățenei POLEACOV Jana. Pentru aceste servicii ar fi fost achitată suma de 500 lei, iar documentele au fost obținute și remise în termenul solicitat.

Procurorul consideră că aceste acțiuni întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, întrucât inculpatul a oferit bani unei persoane care pretindea că are influență asupra unor funcționari publici pentru a determina efectuarea unor acțiuni contrare obligațiilor de serviciu.

În susținerea apelului, acuzarea invocă declarațiile martorilor POLEACOV Jana, LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, care au confirmat că nu s-au prezentat personal la Agenția Servicii Publice pentru depunerea cererilor și nu au emis procuri în favoarea lui BODNARIUC sau a altor persoane. Totodată, MALAMUT Sergiu a declarat că i-a transmis personal lui BODNARIUC bani pentru urgentarea procedurilor de înregistrare a contractelor.

De asemenea, procurorul face trimitere la procesele-verbale de percheziție și examinare a telefonului mobil al inculpatului, din care rezultă existența contactelor și comunicărilor cu VOLCOV Vadim, înregistrat în agenda telefonică sub denumirea „Vadim Cadastru”. Aceste date, potrivit acuzării, confirmă relațiile dintre cei doi și implicarea lor în activitățile investigate.

Un rol important în argumentarea apelului îl ocupă declarațiile lui VOLCOV Vadim, date în calitate de învinuit într-o cauză conexasă. Acesta a recunoscut că primea bani de la agenți imobiliari și alte persoane pentru a facilita obținerea actelor cadastrale în lipsa beneficiarilor și că o parte din sumele primite erau destinate unor angajați ai Agenției Servicii

Publice. VOLCOV a afirmat expres că BODNARIUC Dmitrii i-a solicitat și i-a plătit pentru înregistrarea unor contracte și pentru obținerea unor extrase cadastrale, cunoscând caracterul nelegal al procedurii. Acuzarea mai invocă rezultatele măsurilor speciale de investigație, inclusiv interceptări ale comunicațiilor și supravegheri operative, care ar demonstra atât solicitările formulate de BODNARIUC către VOLCOV, cât și transmiterea efectivă a banilor. În special, procurorul menționează un episod documentat la 10 septembrie 2021, când BODNARIUC i-ar fi transmis lui VOLCOV o bancnotă de 50 de euro, primind în schimb rest în lei.

În opinia procurorului, instanța de fond a încălcat prevederile Codului de procedură penală și jurisprudența Curții Supreme de Justiție, deoarece s-a limitat la enumerarea probelor administrate fără a le analiza și fără a explica de ce le-a respins. Astfel, sentința nu ar fi motivată corespunzător și ar încălca dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. Procurorul mai subliniază că, într-o cauză similară disjunsă din același dosar penal și examinată de aceeași instanță și de același judecător, un alt inculpat a fost condamnat pentru o faptă identică de trafic de influență, pe baza unui probatoriu similar, ceea ce ridică semne de întrebare asupra consecvenței soluției pronunțate în cazul lui BODNARIUC.

În concluzie, procurorul solicită admiterea apelului, casarea integrală a sentinței de achitare și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care BODNARIUC Dmitrii ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea celor două infracțiuni de trafic de influență. Pentru fiecare faptă se solicită aplicarea unei amenzi de 2.000 unități convenționale, iar prin cumul parțial al pedepselor să fie stabilită o amendă definitivă de 3.000 unități convenționale.

*4. Ne fiind de acord cu Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței emisă de Judecătoria mun. Chișinău sediul Buiucani din 12.02.2025 în privința inculpatului BODNARIUC Dmitrii, recunoscut vinovat în baza art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 03.09.2021-17.09.2021), cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, de achitare a BODNARIUC Dmitrii din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile acestuia.*

În motivarea cererii de apel, apărarea a menționat că sentința este neîntemeiată, ilegală și arbitrară, deoarece instanța de fond nu a analizat corect probele administrate și a ignorat mai multe încălcări grave ale normelor de procedură penală.

Un prim argument al apelului se referă la încălcarea termenului legal privind atribuirea calității de bănuț. Apărarea arată că, deși BODNARIUC Dmitrii a fost recunoscut oficial în calitate de bănuț abia la 27 octombrie 2023, acesta dobândise de facto această calitate încă din 20 decembrie 2021, când au fost efectuate percheziții la domiciliul și în automobilul său. În actele procesuale emise anterior perchezițiilor existau deja referiri exprese la presupusa sa implicare în transmiterea unor mijloace bănești ilegale, ceea ce demonstra existența unei bănuțeli rezonabile împotriva sa. În opinia apărării, termenul legal de trei luni în care

persoana putea avea statut de bănuț expirase în martie 2022, iar punerea sub învinuire, realizată abia în noiembrie 2023, a avut loc cu încălcarea gravă a prevederilor Codului de procedură penală.

Apărarea invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia efectuarea unei percheziții poate constitui o „acuzăție în materie penală” atunci când produce repercusiuni importante asupra situației persoanei. În acest context, se susține că perchezițiile efectuate au avut efecte juridice, profesionale, sociale și psihologice semnificative asupra lui BODNARIUC Dmitrii și familiei sale, astfel încât acesta trebuia recunoscut oficial ca bănuț imediat după efectuarea lor.

Un alt motiv de apel privește utilizarea unor probe obținute într-o altă cauză penală. Potrivit apărării, materialele probatorii utilizate împotriva lui BODNARIUC Dmitrii provin din cauza penală nr. 2021970471, iar cauza sa a fost disjunsă ulterior într-un dosar separat. Apărarea susține că organul de urmărire penală nu a obținut încheierea judecătorului de instrucție necesară pentru folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație într-o altă cauză penală, așa cum prevedea legislația procesual-penală. În lipsa unei asemenea autorizări, probele respective ar trebui considerate inadmisibile și excluse din dosar.

Apărarea critică și modul în care instanța a tratat procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație. Deși instanța de fond a constatat că unele dintre acestea au fost întocmite de ofițeri care nu aveau competență procesuală la momentul efectuării actelor și a exclus trei procese-verbale, apărarea susține că aceeași concluzie trebuia aplicată și altor procese-verbale întocmite în aceeași perioadă și în aceleași condiții. În opinia apărării, toate actele realizate înainte de includerea ofițerilor în grupul de urmărire penală sunt lovite de nulitate și nu puteau fi utilizate ca probe.

Totodată, apărarea afirmă că instanța s-a contrazis în motivarea sentinței. Pe de o parte, a recunoscut caracterul nul al anumitor procese-verbale ale măsurilor speciale de investigație, iar pe de altă parte s-a bazat pe informațiile rezultate din aceste acte pentru a concluziona că inculpatul a transmis suma de 50 de euro lui VOLCOV Vadim. În consecință, sentința ar fi fost întemeiată pe probe care anterior fuseseră considerate nelegale. În ceea ce privește fondul acuzației, apărarea susține că nu a fost demonstrată existența laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență. Se arată că acuzația s-a bazat în principal pe declarațiile martorilor LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, însă acestea conțin contradicții esențiale. Martorii nu l-au recunoscut pe BODNARIUC Dmitrii ca fiind persoana prezentă la notar și nici ca persoana care ar fi intermediat înregistrarea contractelor. În plus, documentele notariale indică drept participant o altă persoană, pe nume Dmitrii BUROVENCO, și nu pe inculpat.

Apărarea evidențiază că martorul MALAMUT Sergiu a declarat în instanță că persoana pe care o cunoștea sub numele de Dmitrii nu este aceeași cu inculpatul aflat în sala de judecată. De asemenea, martorii au afirmat că persoana care a participat la tranzacțiile respective era vorbitoare de limbă rusă și avea alte caracteristici fizice decât inculpatul. În opinia apărării, aceste contradicții creează dubii serioase care trebuiau interpretate în favoarea inculpatului, conform principiului „in dubio pro reo”.

Apelanta mai evidențiază existența unor neconcordanțe privind cronologia faptelor reținute în rechizitoriu. Sunt menționate mai multe date diferite referitoare la presupusa transmitere a banilor și la realizarea tranzacțiilor imobiliare, fără ca acuzarea să explice clar

care dintre acestea reprezintă momentul săvârșirii faptei. De asemenea, apărarea susține că suma de aproximativ 1.000 lei menționată de martorul MALAMUT Sergiu ar fi fost oferită drept mulțumire după înregistrarea contractelor și nu reprezintă suma de 50 de euro imputată inculpatului. În final, apărarea invocă principiul „fructele pomului otrăvit”, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și recunoscut de practica instanțelor naționale. Potrivit acestui principiu, dacă o probă principală a fost obținută ilegal, toate probele derivate din aceasta devin, la rândul lor, inadmisibile. În opinia apărării, numeroase acte și probe din dosar au fost obținute cu încălcarea normelor procesuale și a drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, motiv pentru care acestea nu puteau fi utilizate la pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Pe baza tuturor acestor argumente, apărarea solicită admiterea apelului, casarea parțială a sentinței din 12 februarie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care BODNARIUC Dmitrii să fie achitat pentru episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021, pe motiv că fapta imputată nu este dovedită și nu întrunește elementele infracțiunii de trafic de influență.

5. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct.6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelurile declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, ca fiind depuse în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 a fost pronunțată public la data de 12 februarie 2025, iar cererile de apel a fost depuse pe data de 17.02.2025(f.d. 85 Vol. V) și la data de 24.02.2025 (f.d. 99 Vol. V) ceea ce se consideră că cererile de apel au fost depuse în termenul legal prevăzut de lege, or sentința a fost pronunțată la data de 12 februarie 2025, astfel încît termenul de declarare a apelului începe să curgă din data pronunțării (12.02.2025), iar termenul limită fiind data de 28 februarie 2025 (inclusiv).

Prin urmare Colegiul penal, verificînd acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens, consideră apelurile declarate în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

6. Procedura citării legale a fost executată.

În ședința Curții de Apel Centru, acuzatorul de stat Vadim PRISACARI susținut pe deplin cererea de apel declarată conform motivelor și temeiurilor invocate, iar ceva suplimentar nu sunt. Referitor la apelul declarat de apărare, solicită să fie respins ca neîntemeiat, așa cum, vinovăția inculpatului este deplin dovedită în comiterea celui alt episod incriminat.

În ședința Curții de Apel Centru, avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii a declarat că referitor la apelul depus de către apărare în interesele inculpatului solicită să fie admis conform motivelor și temeiurilor invocate, ceva suplimentar nu sunt, iar cu referire la apelul declarat de acuzatorul de stat, solicită să fie respins ca neîntemeiat.

*În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul BODNARIUC Dmitrii ***** a refuzat de a face careva declarații.*

*7. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondate apelurile declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, și a menține fără modificări Sentința atacată, din considerentele ce succed:*

8. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

*Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) **respinge apelul**, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) **apelul este nefondat**; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu*

împiedică soluționarea justă a cauzei”.

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel. Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanță de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul*

penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

9. În ședința instanței de apel, conform prevederilor art.415 alin.(2/1) Cod procedură penală, *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

În acest context Colegiul penal notează că acuzatorul de stat în instanța de apel a solicitat audierea martorilor CORIACOV Jana, LUNGU Ala, MALAMUT Sergiu cât și verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Colegiul penal constată că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, părții acuzării i-au fost acordate în repetate rânduri termene rezonabile și suficiente pentru asigurarea prezenței martorilor solicitați. Totodată, procurorului i s-a adus la cunoștință în mod expres că ultimul termen acordat în acest scop are caracter de termen de decădere. Cu toate acestea, la expirarea termenelor acordate, acuzatorul de stat a declarat imposibilitatea asigurării prezenței martorilor respectivi și a solicitat continuarea examinării cauzei în lipsa acestora.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că părții acuzării i-a fost oferită o posibilitate reală și efectivă de a-și susține poziția procesuală și de a administra probele considerate necesare în susținerea apelului declarat, însă aceasta nu a valorificat posibilitățile procesuale puse la dispoziție de instanță. Prin urmare, imposibilitatea audierii martorilor menționați nu poate fi imputată instanței de apel și nu constituie un impediment procesual pentru continuarea examinării cauzei în limitele materialului probator legal administrat.

Conform art.24 alin.(2), (4) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.*

În corespundere cu art.419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.*

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, având în vedere dispozițiile art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acușării solicitați de părți (*hotărârile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acușării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acușatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărârea CtEDO SPÎNU vs. România din 29.04.2008, §60*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acușatorului de stat, fiindcă funcția acușării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capéan vs. Belgia din 13.01.2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acușării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acușatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acușățiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acușățiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

10. Colegiul Penal, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apărătorului cu referire la faptul că învinuirea pe episodul din 03.09.2021-17.09.2021 este formală și nu este confirmată prin probe.

Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect și complet circumstanțele de fapt ale cauzei, apreciind probele administrate în conformitate cu dispozițiile art.101 Cod de procedură penală. Din ansamblul probator administrat rezultă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul BODNARIUC Dmitrii ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021), constând în *traficul de influență, adică darea unei persoane, personal de bunuri, pentru acesta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de fond a apreciat în mod just și legal probatoriul administrat în privința episodului din perioada 15.09.2021–20.09.2021, concluzionând întemeiat că acesta nu este suficient pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal. Analizate atât separat, cât și în coroborare, probele administrate nu confirmă cu certitudine existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii imputate și nici participarea inculpatului la comiterea acesteia în maniera descrisă

de acuzare. În aceste condiții, instanța de fond a aplicat în mod corect principiul prezumției de nevinovăție și regula *in dubio pro reo*, dispunând achitarea inculpatului pentru episodul respectiv, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la motivele invocate de apărare, precum că prima instanță a adoptat o soluție neîntemeiată de condamnare a inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** pentru episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021, iar acesta urma să fie achitat pe motivul lipsei unor probe pertinente, concludente și suficiente care să-i demonstreze vinovăția, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a comis erori de fapt sau de drept care ar justifica casarea sentinței în această parte. Dimpotrivă, probatoriul administrat și examinat nemijlocit în ședința de judecată și în instanța de apel confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021), iar pedeapsa aplicată a fost legal individualizată, cu respectarea criteriilor prevăzute de legea penală.

Totodată, cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat privind pretinsa ilegalitate și netemeinicie a soluției de achitare a inculpatului pentru episodul din perioada 15.09.2021–20.09.2021, Colegiul penal apreciază aceste susțineri ca fiind nefondate. Analiza probelor administrate în cauză relevă că acestea nu sunt suficiente pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii imputate și participarea inculpatului la săvârșirea acesteia în circumstanțele descrise în actul de învinuire. În aceste condiții, instanța de fond a apreciat corect materialul probator și a aplicat în mod corespunzător principiul prezumției de nevinovăție și regula *in dubio pro reo*, dispunând achitarea inculpatului pentru episodul respectiv. Prin urmare, Colegiul penal nu identifică temeieri legale sau factuale care să justifice casarea sentinței în această parte și pronunțarea unei soluții de condamnare.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

11. *Prin analiza și aprecierea probelor administrate în cauză, atât separat, cât și în coroborarea lor, Colegiul penal constată că acestea confirmă legalitatea și temeinicia concluziilor la care a ajuns instanța de fond cu privire la ambele capete de acuzare formulate împotriva inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** , respectiv existența unui probatoriu suficient pentru constatarea vinovăției acestuia pe episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021 și, concomitent, insuficiența probelor pentru demonstrarea vinovăției sale, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe episodul din perioada 15.09.2021–20.09.2021.*

Inculpatul BODNARIUC Dmitrii ** în ședința de judecată a instanței de apel, a refuzat de a face careva declarații.***

Inculpatul BODNARIUC Dmitrii ** fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond,*** fiindu-i explicate prevederile art.66 alin.(2) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia are dreptul să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa, a acceptat să fie audiat pe marginea învinuirii imputate, menționând că nu recunoaște vina, și dorește să comunice următoarele, a activat în calitate de agent imobiliar, în 2016 în compania „Axa Imobil”, oficiul căruia se afla pe str. Armenească, nr. 44/2, fostul oficiu cadastral central. Cu referirea la învinuirea care îi este adusă, persoana lui VOLCOV Vadim o cunoaște din perioada ceia, unde își avea activitatea în incinta oficiul cadastral, se adresa la el când avea nevoie de efectuarea unor evaluări licențiate, sau din perioada Covid-ului când deja s-a introdus, comanda online a documentelor. Pe cazul cetățeanului LUNGU Ala, cu toata sinceritatea poate spune că nu o cunoștea până în momentul când a văzut-o în sala dată. La fel, poate declara că nu l-a rugat pe Vadim să înregistreze acte 1419 și 1420, care au fost încheiate de Ala Lungu, mai mult ca atât fără prezența sa, mai ales cu recompensa căroro bani, în legătură cu serviciul dat. Cum a ajuns să solicite de la VOLCOV Vadim aceste documente după interceptările care le-a văzut, el a lucrat la compania lor, ca în momentul când cineva pleacă să ridice documente după o locație anumită, persoana înregistra actul pentru toți colegii săi. La fel din interceptările video se vede că, el nu cunoștea numele, prenumele persoanelor sau a părților contractante, care erau vizate în actele date, deja după ce i-a făcut un telefon la oficiu, i s-a spus că actele care trebuia să le ridice sunt a lui LUNGU Ala. Învinuirea care i-a fost adusă pe cauza dată, nu este confirmată prin probe, și anume în contractele de vânzare-cumpărare cu nr. 419 și 420, nu apar ca calitate de vânzător, cum a declarat LUNGU în perioada când a fost audiată de organul de urmărire penală, într-adevăr în aceste contracte a făcut cunoștință, a văzut că vânzător este un cetățean Dmitrii, dar cu siguranță nu a fost el, pentru că are alt nume, a coincis doar prenumele lor. La fel martorii LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, au declarat că persoana care a fost prezentă la notar, persoana care a fost prin procură, este de statură mai mică și este vorbitoare de limba rusă, de asemenea a confirmat că nu el este persoana care a fost prezentă la notar. Învinuirile pe acest episod, se probează doar în baza declarațiilor lui VOLCOV care le-a dat, și el nu își aduce aminte nici numele, nici prenumele și nici adresa bunurilor imobile, când au ajuns pe mâna lui, nu poate explica din ce motive LUNGU Ala a declarat că, el, BODNARIUC Dmitrii, a fost parte contractantă, și cumva îi dă întrebarea de ce organul de urmărire penală nu a aflat dacă a fost el parte contractantă a contractului sau nu, era simplu doar de solicitat o copie a contractului, ca să demonstreze nevinovăția sa pe cazul dat. Aceeași situație, nu se regăsește careva discuție a sa cu VOLCOV Vadim pe rețele de socializare, pe WatssApp sau Telegram. Ceea ce ține de cazul cu Jana POLEACOV, a aflat prima dată în anul 2021, el a fost recomandat ca agent imobiliar dumneaei, au făcut o întrunire, și dumneaei i-a zis că dorește să vândă un bun imobil, a făcut o vizită și s-a implicat în procesul de promovare, la timp scurt s-a identificat și un client, care a căzut de acord să procure bunul la condițiile menționate. POLEACOV l-a rugat să meargă până la sfârșit cu procedura de vânzare, pentru că nu cunoștea procedura interioară care urmează. Își aduce aminte că în perioada ceia, doamna POLEACOV nu își găsea actele de proprietate, unde putea să identifice numărul cadastral. A

fost un plan cadastral al imobilului, un plan geometric. Respectiv, în baza acestui plan el i l-a expediat lui VOLCOV Vadim, ca acesta să-l ajute cu comanda online a documentelor. Deja când s-a dovedit că actele au fost găsite de dumneaei, au apărut careva dubii din partea dumneaei de a vinde apartamentul mai ieftin, dat fiind faptul că a apărut clientul foarte repede, de asemenea în cazul dat ca să-i confirme prețul, iarăși a apelat la VOLCOV, ca să facă o evaluare licențiată, estimativă a bunului spre vânzare.

La întrebările apărătorului BABCINSCHI Nelly a declarat că în discuțiile cu VOLCOV, nu a discutat niciodată despre cum se perfectează actele, cine le eliberează, dacă are cunoștințe la ASP, el doar achita taxa care este convenită la comanda online a documentelor. Taxe suplimentare care să fie transmise cuiva, niciodată nu a fost vorba de așa ceva. Îi făcea recompensă pentru timpul pierdut pentru comanda documentelor. Clienții când se adresau în privința documentelor, mergea vorba doar de o comandă online a documentelor, care a avut careva cerințe și comenzi online, și programări online. În perioada ceia îl ruga pe Vadim să facă toate aceste proceduri.

La întrebările procurorului PRISACARI Vadim a menționat că în calitate de agent imobiliar, procedura de eliberare a extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, până la Covid era următoarea: persoana pleca, stătea în rând viu și comanda actele de la Cadastru, deja după 2019 de când a apărut ASP-ul, toată comanda actelor era puțin mai complicată, la rând viu deja nu mai era posibil, a apărut comanda online a documentelor. Pentru el ca agent imobiliar, era o procedură destul de complicată, pentru că nu naviga atât de des pe site-ul ASP. La Cadastru pentru a obține astfel de acte trebuia să se prezinte proprietarul bunului imobil. Nu a deținut careva acte de procură sau de reprezentare pentru persoanele POLEACOV Jana, LUNGU Ala. Din câte cunoaște, VOLCOV Vadim nu era angajat al ASP. Îi oferea recompense lui VOLCOV Vadim pentru timpul care îl pierdea pentru comanda online a documentelor. VOLCOV Vadim îi prezenta bonul când achita online, care era suma spre achitare. Bonul era eliberat de către site-ul Mpay. Privind discuțiile în urma efectuării măsurilor speciale de investigații poate spune că pentru comanda online a documentelor exista un număr cadastral ca și numărul de identitate a unei persoane, respectiv pentru identificarea lui, la comanda online este nevoie de numărul cadastral. Cu prezența fizică când se solicită actele, a menționat că trebuie să fie proprietarul bunurilor imobile sau o persoană împuternicită, dar online poate să o facă și o persoană străină deținând o copie a actului. Eliberarea extraselor și a actelor de înregistrare a bunurilor imobile crede că nu pot fi eliberate altor persoane care nu sunt beneficiarii efectivi a bunurilor imobile. Extrasele pe cazul LUNGU le-a primit de la VOLCOV, pe cazul POLEACOV nu le-a primit de la VOLCOV. Extrasele pe cazul POLEACOV, le-a primit cu prezența fizică de la ASP. Conform măsurilor speciale de investigații, la 20 septembrie 2021, a primit actele solicitate de la VOLCOV pe cazul POLEACOV, și anume o evaluare licențiată a bunului imobil nu evaluare cadastrală. Această evaluare o făcea însăși VOLCOV. Conform măsurilor speciale de investigații, la 17 septembrie 2021, ora 12:29, VOLCOV s-a apropiat de el, a discutat, i-a transmis 50 de euro, scopul acestor bani era achitarea serviciului lui, de a comanda online prin intermediul Mpay, el nu avea bancnote în lei, și i-a dat 50 euro, trebuia să îi restituie suma de bani diferența. Desfășoară acum în continuare activitatea imobiliară. Nu se adresează în continuare la

VOLCOV Vadim pentru serviciile de comandare online a documentelor pentru că nu mai are nevoie de serviciile lui.

12. *Indiferent de poziția procesuală adoptată de inculpatul BODNARIUC Dmitrii ******, care nu a recunoscut învinuirea adusă, Colegiul penal constată că situația de fapt a fost stabilită de prima instanță în baza unui ansamblu de probe administrate legal, cercetate în condiții de contradictorialitate și verificate în instanța de apel. Aceste probe, apreciate atât individual, cât și în coroborarea lor, au permis instanței să formuleze concluzii întemeiate atât cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului pentru episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021, cât și cu privire la lipsa unui probatoriu suficient pentru condamnarea acestuia pentru episodul din perioada 15.09.2021–20.09.2021, după cum urmează:

Fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, martorul MALAMUT Sergiu, care fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru darea declarațiilor false sau refuzul de a da careva declarații, a comunicat că nu are relații de rudenie cu inculpatul. În anul 2021, când a procurat 2 apartamente care se află pe str. *****, de pe anunțuri, de pe 999.md, le-a găsit și a dorit să le procure. S-a întâlnit cu o persoană cu vârsta de peste 40 ani, acesta i-a comunicat că se ocupă cu vânzarea apartamentelor, da procură avea o altă persoană care se afla peste hotare, i-a stabilit datele persoanei care se afla peste hotare. S-au înțeles să le procure la notarul de lângă oficiu cadastral Chișinău, doamna Natalia, s-a prezentat el cu cumnata LUNGU Ala, a făcut contractul de vânzare-cumpărare. Mai apoi a discutat cu domnul dacă se poate de înregistrat mai repede contractele, a căzut de acord și l-a rugat să-i ajute. Peste o săptămâni s-a înregistrat, a luat extrasele înregistrate, i-a mulțumit și atât.

La întrebările procurorului, martorul a menționat că i-a mulțumit aproximativ la 2 contracte aproximativ 1 000 lei. Persoanei care i-a mulțumit era vorbitor de limbă rusă și era mai în vârstă care îi arăta apartamentele. Nu-și amintește dacă îl cunoaște pe domnul din sală, adică BODNARIUC Dmitrii. Persoana care discuta în limba rusă, era în baza procurii, nu era proprietar, era nepotul proprietarului din câte a citit din procură. Actele se dețin la Oficiul Cadastral. Personal nu a fost la oficiul cadastral, i-a ajutat domnul dat. Vreo procură ca să fie reprezentat de către domn nu a prezentat. Cu persoanele care s-a văzut nu a semnat careva acte sau contracte. În momentul încheierii acestor tranzacții era prezent persoana cu procura, el, LUNGU Ala și vânzătorul. Dintre LUNGU Ala sau alte persoane a fost încheiat contract de vânzare cumpărare. Nu ține minte cum se numește domnul cu procură, cunoaște că numele este Dmitrii. Contractele înregistrate i-au fost prezentate de către Dmitrii peste 2 săptămâni. Nu s-a adresat personal pentru înregistrarea contractelor la oficiul din motiv că a crezut că este mai repede și domnul dat i-a ajutat, pentru el nu a fost ceva suspect, era șampilă. Lui Dmitrii i-a mulțumit și atât, nu i-a comunicat că sunt careva persoane care poate să îi dea mai repede actele date, dar a zis că poate să facă. Cu domnul Dmitrii a fost la aceste apartamente. Susține declarațiile date la urmărirea penală. Posibil din cauza că a trecut mult timp nu poate să-și amintească persoana cum arată.

La întrebările avocatului, martorul a menționat că Dmitrii despre care discută și Dmitrii persoana care se află în sală nu este aceeași persoană. Familia notarului nu își amintește, dar se numește Natalia, care se află la etajul 1. Nu cunoaște așa persoană cu numele LUNGU Corneliu.

La întrebările instanței, martorul a menționat că la tranzacția dată nu își amintește dacă s-a aflat domnul BODNARIUC Dmitrii, persoana a 4 era mai tânără, avea mai mult păr în cap și mai întunecat la față. Persoana a 4 era vorbitor de limbă română și rusă.

La întrebarea avocatului, martorul a declarat că sigur nu poate să zică că persoana din sală Dmitrii a fost la notar.

Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, martorul LUNGU Ala, care fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru darea declarațiilor false sau refuzul de a da careva declarații, a comunicat că nu are relații de rudenie cu inculpatul și nu cunoaște așa persoană. A fost procurat un apartament cu câțiva ani în urmă, aproximativ în anul 2021. Ea cu soțul a decis să procure apartament, cumnatul MALAMUT Sergiu l-a ajutat să găsească un apartament, a găsit apartament, s-au întâlnit în mun. Chișinău, str. Armeneasca și a format toate formalitățile.

La întrebările procurorului, martorul a relatat că a procurat două apartamente. Aceste apartamente le-a procurat de la o persoană care locuia în Rusia, nu cunoaște cum se numește. Apartamentele le-a procurat de la persoana din Rusia care vindea apartamente. El a semnat careva acte, la notar, a semnat contractul de cumpărare vânzare. Când a semnat contractul era ea, cumnatul, domnul din Rusia și încă un domn, după câte își amintește acel domn nu se află acum în sală. Nu îl cunoaște pe BODNARIUC din motiv că acesta deja se afla acolo. Ea a semnat la acel notar cu un domn, nu ține minte cum se numește persoana, era domnul din Rusia. La ASP sau Cadastru nu a fost pentru a înregistra acest act. Cunoaște că toate actele se înregistrează la ASP. Cumnatul a ajutat-o cu semnarea actelor, ea era cu copii mici acasă și nu avea posibilitatea să se ocupe de procurare.

La întrebarea avocatului, martorul a declarat că până a veni la notar, nu a văzut apartamentele date, a avut încredere în cumnatul său. Când a venit la notar în cabinet, nu ține minte familia notarului. Probabil că persoana din sală a fost la notar. Persoana care a venit din Rusia era un băiat tânăr, această persoană a mai venit cu cineva, unul era mai învârstă, nu cunoaște persoana mai învârstă, nu se află în sală.

La întrebările inculpatului, martorul a menționat că cunoaște că era vorbitor de limbă rusă. La momentul când au fost contractele înregistrare nu ține minte cine i le-a înmănat înapoi.

*13. În susținerea învinuirii formulate împotriva inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, acuzarea a prezentat și a solicitat cercetarea unui șir de mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale, care au fost examinate nemijlocit de instanța de fond și supuse verificării în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, după cum urmează:*

-Procesul-verbal de percheziție din 20 decembrie 2021, efectuat la domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, amplasat în mun. Chișinău, str. *****, în scopul descoperirii urmelor infracțiunii și ridicării mijloacelor materiale de probă cum ar fi a actelor emise și/sau înregistrate de Departamentul cadastral al Agenției Servicii Publice, a actelor privitoare la bunurile imobile, înscrisurilor de ciornă, suporturilor electronice (stick, CD, HDD) care conțin informații referitoare la caz, telefoanelor mobile și cartelelor SIM, mijloacelor bănești proveniența cărora nu este cunoscută, prin care a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung M32 și două contracte de prestări servicii (Vol. III f.d.175-176);

- **-Procesul-verbal de examinare din 06 noiembrie 2023**, privind examinarea telefonului mobil de model „Samsung M32”, IMEI 1 – *****în care se află cartela SIM cu nr. *****, ridicat în cadrul percheziției efectuate în domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, ce a avut loc la 20 decembrie 2021.

În cadrul examinării telefonului mobil de model „Samsung M32”, IMEI 1 – *****în care se află cartela SIM cu nr. *****, ridicat în cadrul percheziției efectuate în domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, ce a avut loc la 20 decembrie 2021.

La pornirea telefonului mobil de model „Samsung M32”, de culoare neagră în husă de silicon de culoare neagră, denumirea tehnică: SM-M325FV/DS, cu IMEI 1– *****și IMEI 2 – *****, în care se află cartela două cartele SIM SA - „Orange”, însă vizualizând configurările telefonului mobil nu se observă careva cartele înserate.

La conectare se solicită parola pentru pornire și după înserare „1111” se pornește telefonul și apare ecranul de start pe care sunt mai multe aplicații, printre care „Viber”, „Telegram”, „Mesenger”, „WhatsApp”, lista apelurilor, agenda telefonică, sms, etc.

Fiind accesată agenda telefonică, a fost constatat că, există mai multe apeluri intrare ieșire și apeluri nepreluat de la mai multe persoane.

Fiind accesată agenda telefonică și introdus manual numele „Vadim” a apărut contactul în agenda telefonică înregistrat „Vadim Cadastru” cu numărul „*****”. Verificând apelurile efectuate cu acest contact nu a apărut careva apeluri.

Fiind în aplicația „Viber”, s-a stabilit contactul cu numele „Vadim Cadastru” cu numărul de telefon „*****”, nu s-au stabilit existența apelurilor telefonice, acțiunea dată fost captată și va fi imprimată și anexate la prezentul proces-verbal.

Fiind în aplicația „Telegram”, s-a stabilit contactul cu numele „Vadim VOLCOV Cadastru” cu numărul de telefon „*****”, s-a stabilit un mesaj la 20 aprilie – „Acuș mă uit”, acțiunea dată fost captată și va fi imprimată și anexate la prezentul proces-verbal.

Fiind în aplicația „WhatsApp”, s-a stabilit contactul cu numele „Vadim VOLCOV Cadastru” cu numărul de telefon „0*****”, însă se solicită actualizarea aplicație și este imposibil de vizualizat conținutul (Vol. III, f.d. 187-196);

-**Procesul-verbal de examinare suplimentară din 14 noiembrie 2023**, privind examinarea suplimentară a telefonului mobil de model „Samsung M32”, IMEI 1 – *****în care se află cartela SIM cu nr. *****, ridicat în cadrul percheziției efectuate în domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, ce a avut loc la 20 decembrie 2021.

În cadrul examinării se constată că telefonul mobil „Samsung M32”, IMEI 1 – *****în care se află cartela SIM cu nr. *****, ridicat în cadrul percheziției efectuate în domiciliul lui BODNARIUC Dmitrii, ce a avut loc la 20 decembrie 2021.

La pornirea telefonului mobil de model „Samsung M32”, de culoare neagră în husă de silicon de culoare neagră, denumirea tehnică: SM-M325FV/DS, cu IMEI 1 – *****și IMEI 2 – *****, în care se află cartela două cartele SIM SA - „Orange”, însă vizualizând configurările telefonului mobil nu se observă careva cartele înserate.

La conectare se solicită parola pentru pornire și după înserare „1111” se pornește telefonul și apare ecranul de start pe care sunt mai multe aplicații, printre care „Viber”, „Telegram”, „Mesenger”, „WhatsApp”, lista apelurilor, agenda telefonică, sms, etc.

Fiind accesată agenda telefonică, a fost constatat că, există mai multe apeluri intrare ieșire și apeluri nepreluat de la mai multe persoane.

Fiind în aplicația „WhatsApp”, s-a stabilit contactul cu numele „Vadim VOLCOV Cadastru” cu numărul de telefon „0*****”, observăm contactul, dar lipsește conversația cu ultimul.

În aplicație „WhatsApp” și „Viber” s-a depistat utilizatorul Jana POLEACOV Pietonală 4x, cu numărul de contact *****, însă lipsesc careva conversații.

Introducând în lista de contacte numărul ***** ce aparține lui Jana POLEACOV Pietonală 4x observăm că au fost efectuate apeluri în luna octombrie la următoarele zile – 11, 15, 18, 19, 21, 25, 26, 29.

În aplicațiile „WhatsApp”, „Viber”, „Telegram” și lista de contacte, au fost introduse numerele de telefoane și numele de persoane după cum urmează:

- Rusu sau RUSU Veaceslav cu numărul de contact *****,
- LUNGU Ala cu numărul de contact *****;
- MALAMUT Sergiu cu numărul de contact *****;

Însă nu au fost depistate contactele date (Vol. III, f.d.218-224);

-Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 08 noiembrie 2021, cercetarea domiciliului, în cazul dat a biroului de serviciu al lui VOLCOV Vadim, situat în mun. Chișinău, str. *****cu instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video a convorbirilor purtate de VOLCOV Vadim, alte persoane care vor fi prezente în biroul de serviciu menționat, cu folosirea mijloacelor tehnice aflate în dotarea CNA.

În cadrul măsurii speciale de investigație fiind fixate două întâlniri între BODNARIUC Dmitrii și VOLCOV Vadim.

Mapa 01. Dima Axa Imobil - *** pentru LUNGU Ala** - conține fișierul:

Rec1_20210913_091629_EXP în care sunt relevante imagini și convorbiri potrivit cărora VOLCOV Vadim, la 14.09.2021, la ora 09:16:29, în biroul din mun. Chișinău, str. ***** în care își desfășoară activitatea, vorbește cu persoana pe nume Dumitru, care intră în birou.

VOLCOV Vadim - Noroc Dima. Contractul cela?

Dumitru - Mîhî.

VOLCOV Vadim caută prin seturile de acte de pe masa de serviciu și scoate un set de acte pe care îl transmite lui Dumitru.

VOLCOV Vadim - tac, Dima, na derjite.

Dumitru - Spasiba. Spune te rog dar acela care de la Ștefan

VOLCOV Vadim - Ștefan care?

Dumitru - 2 contracte sunt care la Ștefan cel Mare. Ți le-am dat ca să le înregistrezi.

VOLCOV Vadim - Pe Băcioi?

Dumitru - Nu. Aici în Chișinău. 2 apartamente.

VOLCOV Vadim - Da cînd mi le-ai dat?

Dumitru - Iaca nu țin minte.

VOLCOV Vadim - Acei de la Băcioi încă nu le-au luat?

Dumitru - Le-a luat el sîngur.

VOLCOV Vadim - Da nu ți-am spus numerele de la cereri. Da pe ce familie era? Vrabie?

Dumitru - Vrabie deacuma le-a luat, e în Băcioi. Pe 2.

VOLCOV Vadim - Pe 2 septembrie?

Dumitru - Mîhî.

VOLCOV Vadim - Da ce familie nu știi?

Dumitru - Nu.

VOLCOV Vadim -2 septembrie...

Dumitru - da cineva...

VOLCOV Vadim - bleadi, măcar familie să zici. Pe familii diferite?

Dumitru - pe aceeași familie.

Dumitru - sună de la telefonul mobil.

VOLCOV Vadim - Măcar să-mi zici familia să știu ce să caut. în aceeași zi mi-ai cat Șișcanu poate?

Dumitru - Amuș îmi scrie. LUNGU Ala.

VOLCOV Vadim - Lungu... tac, ambele cu un număr. Da?

Dumitru - Mîhî.

Vadim VOLCOV a luat un teanc de acte de culoare galbenă, asemănătoare cu cereri tipizate a OCT în care caută și găsește familia căutată.

VOLCOV Vadim - Pe 17.

Dumitru - Pe 17 o să fie.

VOLCOV Vadim - Da, eu pe 3 le-am dat. pe 2 tu mi le-ai dat iaca aeste 2.

Dumitru - Nu și vseo.

La ora 09:20:34 persoana pe nume Dumitru a părăsit biroul.

Mapa 04. Dima Axa imobil pentru LUNGU Ala - conține fișierul cu „următorul conținut:

În Recl_20210922_102827_EXP sunt relevate imagini și convorbiri potrivit cărora VOLCOV Vadim, la 10:28:27 se află în biroul din mun. Chișinău, str. ***** în care își desfășoară activitatea. Tot la ora respectivă intră în birou o persoană identificată drept Dumitru (angajat Axa imobil) și se salută cu toate persoanele prezente Alexandru LIFANOV și fiul minor al acestuia). VOLCOV Vadim discută telefonic cu o persoană pe nume Cristian. Între timp, VOLCOV Vadim caută prin seturile de acte amplasate partea dreaptă a mesei, scoate un set, și-l transmite lui Dumitru.

VOLCOV Vadim - Ștefan cel Mare 6 asta e vis a vis de ...

Dumitru - Unde fosta Banca de economii.

VOLCOV Vadim - Asta lungă care.

Dumitru - Da.

VOLCOV Vadim - Și ce suprafețe acolo?

Dumitru - 3. Amundouă.

VOLCOV Vadim – Horoșo

Dumitru - Vrea mujicul 2.

VOLCOV Vadim - Și cu cât o dă?

Dumitru - Una 65

VOLCOV Vadim - Super.

Dumitru - Da una care e mai obosită 54.

VOLCOV Vadim - Eu vând acolo la etajul 5, cu două camere. Cu avtonomă, cu reparație.

Dumitru - Nihrena, cât are ea? 60 de metri?

VOLCOV Vadim - vreo 55. Oleacă peredelal, dar normalino peredelal. Da vre 65.

Dumitru - Acolo este una de 57. Matincă..

VOLCOV Vadim - dvuhstoronenaea?

Dumitru - Da, fix așa. Șă dea 55.

Ulterior discuție irelevantă referitor la apartamente în vânzare.

La 10:31:19 persoana pe nume Dumitru a părăsit biroul (Vol. III, f.d. 32-155; 51-52; 83-84);

-Procesul-verbal din 16 noiembrie 2023, prin care s-a examinat cererile cu numerele nr.***** adresate la SCT Chișinău 1 la 03.09.2021 și nr.***** adresate SCT Chișinău 1, la 15 septembrie 2021, inclusiv documentele anexate la acestea prin care s-a stabilit că cererile date nu erau depuse de personale menționate (Vol. IV, f.d. 1-4);

-Procesul-verbal de examinare din 17 noiembrie 2023, privind examinarea proceselor-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim din 20 decembrie 2021, din 21 decembrie 2021 și din 29 mai 2023, întocmite în cadrul examinării cauzei penale 2021970471, fiind constatate declarații privind modalitatea ilegală prin care învinuitul BODNARIUC Dmitrii, obținea actele necesare tranzacțiilor imobiliare de la Departamentul cadastral al ASP (vol. IV, f.d. 7-14);

- Procesul-verbal de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim din 20 decembrie 2021, din 21 decembrie 2021 și de audiere suplimentară a învinuitului din 29 mai 2023, potrivit căruia VOLCOV Vadim a declarat referitor la BODNARIUC Dmitrii următoarele: Pe BODNARIUC Dmitrii îl cunoaște aproximativ din anul 2015, acesta lucra ca agent imobiliar la compania imobiliară „Axa Imobil”.

În perioada lunii septembrie 2021, BODNARIUC Dmitrii i-a solicitat să obțină de la Departamentul cadastral al ASP, înregistrarea dreptului de proprietate pentru un imobil în termen de 10 zile, adică înregistrarea unui contract de vânzare-cumpărare, datele concrete nu își aduce aminte, în lipsa beneficiarului și în lipsa unei procuri din partea acestuia. Taxa oficială pentru acest serviciu era 260 MDL. Astfel, i-a solicitat acestuia mijloace bănești în sumă de 900 MDL, dintre care 260 MDL taxa oficială, 200 MDL pentru a transmite angajatei ASP MANZUC Ala sau ATAMANIUC Svetlana, nu își aduce aminte precis cărora din ele, care vorbeau cu registratorii ca să înregistreze cererile în lipsa beneficiarilor, 100 MDL pentru a transmite angajatului ASP care elibera actele în lipsa beneficiarului, iar restul banilor pentru sine.

BODNARIUC Dmitrii i-a lăsat actele și mijloacele bănești solicitate în biroul său de pe str. *****mun. Chișinău, ulterior le-a luat și a transmis informația prin aplicațiile mobile angajatei ASP MANZUC Ala sau ATAMANIUC Svetlana, nu își aduce aminte la moment căreia din acestea, care au transmis informația registratorului ASP care era la primirea actelor în acea zi, după care și-a transmis datele unde a achitat online taxa oficială, ulterior, s-a

întâlnit cu una din ele și a transmis actele primite de OLEINIC Piotr și mijloace bănești în sumă de 200 MDL.

Contractul înregistrat l-a luat ulterior de la angajatul ASP care era la eliberare, la moment nu își aduce aminte care, pentru aceasta transmițându-i 100 MDL.

Ulterior, din câte își aduce aminte i-a transmis contractul înregistrat în biroul său de pe str. *****mun. Chișinău.

Tot în perioada lunii septembrie 2021, BODNARIUC Dmitrii i-a solicitat să obțină de la Departamentul cadastral al ASP, extrasul din RBI și evaluare bunului imobil în termen de 3 zile, datele concrete nu își aduce aminte, în lipsa beneficiarului și în lipsa unei procuri din partea acestuia. Taxa oficială pentru acest serviciu era 250 MDL. Astfel, i-a solicitat acestuia mijloace bănești în sumă de 500 MDL, dintre care 250 MDL taxa oficială, 50 MDL pentru a transmite angajatului ASP care elibera actele în lipsa beneficiarului, adică Popovici Tatiana, iar restul banilor pentru sine.

Ulterior, din câte își aduce aminte i-a transmis extrasele în biroul său de pe str. *****mun. Chișinău, unde acesta i-a transmis mijloacele bănești solicitate.

În perioada lunii septembrie 2021, BODNARIUC Dmitrii i-a solicitat să obțină de la Departamentul cadastral al ASP, înregistrarea dreptului de proprietate pentru un imobil în termen de 10 zile, adică înregistrarea unui contract de vânzare-cumpărare și obținerea extrasului din RBI și evaluarea bunului imobil, datele concrete nu și le aduce aminte, în lipsa beneficiarului și în lipsa unei procuri din partea acestuia. Taxa oficială pentru acest serviciu era 510 MDL. Astfel, i-a solicitat acestuia mijloace bănești în sumă de 1 400 MDL, dintre care 510 MDL taxa oficială, 200 MDL pentru a transmite angajatei ASP MANZUC Ala sau ATAMANIUC Svetlana, nu își aduce aminte precis căroră din ele, care vorbeau cu regulatorii ca să înregistreze cererile în lipsa beneficiarilor, 100 MDL pentru a transmite angajatului ASP care elibera actele în lipsa beneficiarului, iar restul banilor pentru mine.

BODNARIUC Dmitrii i-a lăsat actele și mijloacele bănești solicitate în biroul său de pe str. *****mun. Chișinău, ulterior le-a luat și a transmis informația prin aplicațiile mobile angajatei ASP MANZUC Ala sau ATAMANIUC Svetlana, nu își aduce aminte la moment căreia din acestea, care au transmis informația regulatorului ASP care era la primirea actelor în acea zi, după care i-a transmis datele unde a achitat online taxa oficială, ulterior, s-a întâlnit cu una din ele și a transmis actele primite de OLEINIC Piotr și mijloace bănești în sumă de 200 MDL.

Contractul înregistrat l-a luat ulterior de la angajatul ASP care era la eliberare, la moment nu își aduce aminte care, pentru aceasta transmițându-i 100 MDL.

Ulterior, din câte își aduce aminte i-a transmis contractul înregistrat în biroul său de pe str. *****mun. Chișinău. Din câte își aduce aminte, cu acesta a discutat prin aplicații telefonice referitor la caz, posibil „Telegram”.

Menționează că, numele beneficiarilor, adresele imobilelor, precum și alte date, nu își aduce aminte, nu și-a pus ca scop să le memorizeze (Vol. IV, f.d. 178-179, 184-188, f.d. 189-198);

-Procesul-verbal nr. 10/1197 privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice din 17 septembrie 2021, în cadrul măsurii

speciale de investigație, s-a stabilit că, la ora 13:02, de VOLCOV Vadim s-a apropiat BODNARIUC Dmitrii, care a discutat prin geamul deschis al automobilului de model „Skoda Superb”, cu n/î IHD 435.

La ora 13:03, persoanele sus- indicate s-au despărțit: BODNARIUC Dmitrii a urcat la volanul automobilului de model „Renault Megane”, culoare neagră, cu n/î NPN 201, plecând fără documentare, iar VOLCOV Vadim a rămas să aștepte la volan.

În continuare, la ora 12:22, de VOLCOV Vadim s-a apropiat BODNARIUC Dmitrii, cu care a discutat prin geamul deschis al automobilului. În timpul discuției, BODNARIUC Dmitrii a transmis VOLCOV Vadim o bancnotă de 50 euro, iar VOLCOV Vadim i-a transmis rest în lei (Vol. I, f.d. 211; f.d.226);

-Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 09 noiembrie 2021 și stenogramele comunicărilor, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate la de la postul de telefonie nr. ***** prin intermediul rețelelor de comunicații electronice: aplicațiile „Telegram”, „Viber” și „WhatsApp” și stenogramele acestora – utilizate de învinutul VOLCOV Vadim, prin care s-a stabilit că la 15.09.2021, BODNARIUC Dmitrii i-a comunicat lui VOLCOV Vadim, prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, că are nevoie de extras și evaluare la 3 zile a bunului imobil cu nr. cadastral ***** și anume ap. 42 din mun. Chișinău str. *****

La 20.09.2021 BODNARIUC Dmitrii i-a comunicat lui VOLCOV Vadim, prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, dacă extras la bunul imobil***** îl va lua azi, iar VOLCOV Vadim a confirmat faptul că după 12 îl va lua.

La 20.09.2021, VOLCOV Vadim prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, i-a expediat lui Popovici Tatiana o poză unde erau scrise mai multe numere de cereri printre care și 144108, care este numărul cererii de eliberare a extrasului din registrul bunurilor imobile și extrasul capitol-supliment al RBI (valoarea) a bunului imobil ce aparține lui POLEACOV Jana a.n. *****

La 20.09.201, VOLCOV Vadim prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, i-a expediat lui GAȘPER Cristina o poză unde erau scrise mai multe numere de cereri printre care și 135899 și 135894 care sunt cererile de înregistrare a dreptului de proprietate asupra imobilelor situate mun. Chișinău, ***** și ap. 122 respectiv ce aparțin lui LUNGU Ala a.n. *****

La 20.09.201, VOLCOV Vadim prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, i-a expediat lui cet. ȚURCANU Olga o poză unde erau scrise mai multe numere de cereri printre care și 135899 și 135894 cu data de 17.09.21, care sunt cererile de înregistrare a dreptului de proprietate asupra imobilelor situate mun. Chișinău, ***** și ap. 122 respectiv ce aparțin lui LUNGU Ala a.n. *****

La 21.09.201, VOLCOV Vadim prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, i-a expediat lui ȚURCANU Olga o poză unde erau scrise mai multe numere de cereri printre care și 135899 și 135894 cu data de 17.09.21, care sunt cererile de înregistrare a dreptului de proprietate asupra imobilelor situate mun. Chișinău, ***** și ap. 122 respectiv ce aparțin lui LUNGU Ala a.n. ***** (Vol. II, f.d. 137-139; 143-144; 113-118; 103-110; 119-122; 124-134);

-Înregistrările video-audio, fotografiile și capturile de ecran care se află pe 4 suporturi electronice cu nr. 2703(188)/18; 2708 (181)/4; 2713 (187)/3; 2710 (183)/3 care au fost vizualizate în cadrul cercetării judecătorești (anexate la vol. IV).

14. *Totodată, Colegiul penal reține că partea apărării, în vederea susținerii poziției procesuale adoptate și a argumentelor invocate în apel, a solicitat, suplimentar probelor administrate de partea acuzării și cercetate în ședința de judecată, examinarea și verificarea următoarelor mijloace de probă:*

- *Procesul de audiere suplimentară a învinutului VOLCOV Vadim din 23 mai 2023 (Vol.I f.d.194-195);*

- *Procesul-verbal de audiere a martorului MALAMUT Sergiu, din 23.10.2023 (Vol.IV, f.d.31-34);*

- *Ordonanța ofițerului superior de urmărire penală PCE al Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție din 27.10.2023 prin care cet. BODNARIUC Dmitrii a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal (Vol IV, f.d. 44-46);*

- *Ordonanța Procurorul în Procuratura Anticorupție din 27.11.2023 prin care s-a dispus punerea sub învinuire și înaintarea acuzării cet. BODNARIUC Dmitrii, încriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) și art. 326 alin.(1/1) Cod penal (Vol IV, f.d. 72-74);*

- *Procesul-verbal - de consemnare a măsurii speciale de investigații privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice nr. 10/1197 din 17.09.2021 nr. 10/1199 din 17.09.2021, nr. 10/1201 din 17.09.2021, nr. 10/1230 din 23.09.2021 nr. 10/1323 din 20.10.2021, nr. 10/1325 din 20.10.2021, nr. 10/1332 din 21.10.2021 nr. 10/1339 din 21.10.2021, nr. 10/1341 din 21.10.2021 și nr. 10/1383 din 08.11.2021. (Vol. I f.d. 211; Voi, I f.d.226);*

- *Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 09.11.2021 și stenogramele comunicărilor, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate la de la postul de telefonie nr. ***** prin intermediul rețelelor de comunicații electronice: aplicațiile „Telegram”, „Viber” și „WhatsApp” și stenogramele acestora - utilizate de învinutul VOLCOV Vadim (Vol, II, f.d. 137-139; 143-144; 113-118; 103-110; 119-122; 124-134);*

- *Procesul-verbal - de consemnare a măsurii speciale de investigații privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice nr. 10/1323 din 20.10.2021 (Vol, III f.d. 32-155; 51-52; 83-84);*

- *Procesul-verbal din 16.11.2023, prin care s-a examinat cererile cu numerele nr.***** adresate la SCT Chișinău 1 la 03.09.2021 și nr.***** adresate SCT Chișinău 1, la data de 15.09.2021, inclusiv documentele anexate la acestea, care au fost ridicate la 10.01.2022 de la Agenția Servicii Publice, biroul arhivă al Serviciului Cadastral Teritorial Chișinău, mun. Chișinău, str. Armenească nr.42 B (Vol IV, f.d.5-6);*

- *Procesele-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim *****, a.n. ***** din 20 decembrie 2021, 21 decembrie 2021 și din 29.05.2023, întocmite în cadrul examinării cauzei penale *****(Vol. IV f.d. 7-14);*

- *Copia contractului cu nr. 1-419 din 18.08.2021, a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău bd. ******

- *Contractul nr. 1-420 din 18.08.2021 a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău bd.******

15. Subsumând circumstanțele de fapt expuse anterior, Colegiul penal, analizând declarațiile inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, precum și întregul material probator administrat în cursul urmăririi penale, cercetat nemijlocit în ședința de judecată și verificat în instanța de apel, apreciind fiecare probă prin prisma pertinentei, concludenței, veridicității și utilității sale, precum și în coroborarea lor în ansamblu, reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt.

Astfel, dincolo de orice dubiu rezonabil, este dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021), soluția de condamnare fiind întemeiată pe un probatoriu suficient, legal administrat și corect apreciat.

Totodată, Colegiul penal constată că, în privința episodului din perioada 15.09.2021–20.09.2021, instanța de fond a reținut în mod justificat că ansamblul probelor administrate nu este de natură să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, impunându-se soluția de achitare a inculpatului pe acest capăt de acuzare.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că instanța de fond a apreciat corect și în mod legal probatoriul administrat, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fără a se identifica erori de fapt sau de drept care să impună reexaminarea ori reevaluarea acestuia în sensul susținerilor apelanților.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

Conform art.6 alin.(1) Cod penal, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.*

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, *verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală,*

adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Din economia rigorilor art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin.(4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”.*

Analizând solicitările părților formulate prin apelurile declarate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare în cadrul judecării cauzei în instanța de apel.

Astfel, cu referire la solicitarea apărării privind achitarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** pentru episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021, Colegiul reține că aceasta este neîntemeiată, întrucât probatoriul administrat în cauză, apreciat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, este coerent, pertinent, concludent și coroborat în ansamblu, confirmând, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal. Declarațiile inculpatului, prin care acesta neagă săvârșirea faptei, au fost în mod justificat apreciate critic, ca fiind orientate spre exonerarea de răspundere penală și contrazise de întregul ansamblu probator administrat în cauză.

Totodată, cu privire la solicitarea acuzatorului de stat privind recunoașterea vinovăției inculpatului pentru episodul din perioada 15.09.2021–20.09.2021, Colegiul penal reține că aceasta este neîntemeiată, întrucât ansamblul probelor administrate nu întrunește standardul probator cerut de lege, respectiv dincolo de orice dubiu rezonabil, în vederea constatării vinovăției inculpatului. Probele administrate în privința acestui episod nu sunt suficiente, nu au un caracter determinant și nu formează un lanț logic probator care să confirme, în mod cert, existența elementelor constitutive ale infracțiunii imputate și implicarea inculpatului în modalitatea descrisă de acuzare.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că instanța de fond a apreciat în mod corect și legal materialul probator, dispunând în mod întemeiat condamnarea inculpatului pentru primul episod și achitarea acestuia pentru cel de-al doilea episod, fără a se identifica erori de fapt sau de drept care să impună casarea sentinței în sensul solicitat de apelați.

Sub acest auspiciu, Colegiul mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii

proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62*).

Suplimentar, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat cu ocazia audierii sale în calitate de bănuit și învinuit, instanța de apel mai precizează că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni grave.

În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Articolul 52 alin.(1) Cod penal, stipulează că se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

În concordanță cu dispoziția art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, *judicarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, iar din conținutul alin.(2) al aceleiași norme din Cod de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.*

Instanța de apel remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, respectiv în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța de apel a constatat că lui BODNARIUC Dmitrii i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației în materie penală, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, inclusiv într-o limbă accesibilă acestuia, cu participarea apărătorului.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că *la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.* Relevante în acest sens sunt și prevederile art.6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art.385 alin.(1) pct.1-4) Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: *1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Totodată conform art.389 Cod de procedură penală, *sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.* Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

16. *Preliminar examinării elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, Colegiul reține necesitatea delimitării cadrului probator util cauzei, prin raportare la probele legal admisibile, în condițiile în care anumite mijloace de probă au fost excluse din probatoriul cauzei prin sentința instanței de fond, în temeiul art.94 Cod de procedură penală.*

În acest context, instanța de apel are obligația de a fundamenta analiza situației de fapt exclusiv pe probele administrate cu respectarea principiilor legalității, contradictorialității și dreptului la apărare, excluderea unor mijloace de probă din dosar atrăgând imposibilitatea valorificării acestora în procesul de apreciere a vinovăției, conform standardelor impuse de art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, examinarea cauzei presupune o reconfigurare a tabloului probator în limitele stabilite de instanța de fond, cu eliminarea oricăror referințe la mijloacele de probă declarate inadmisibile, și realizarea unei analize coroborate a probelor rămase în cauză, în vederea stabilirii dacă acestea, în ansamblul lor, sunt apte să fundamenteze concluzia privind existența faptei și vinovăția inculpatului.

Totodată, Colegiul subliniază că excluderea unor mijloace de probă nu echivalează automat cu înlăturarea întregului probatoriu administrat în cauză, însă impune verificarea riguroasă a suficienței și concludenței probelor rămase, astfel încât soluția adoptată să fie fundamentată exclusiv pe elemente probatorii legal admisibile și apte să răstoarne prezumția de nevinovăție.

Referitor la criticile formulate de partea apărării privind pretinsa nelegalitate a proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, motivate prin faptul că acestea ar fi fost întocmite de persoane care, la momentul efectuării acțiunilor procesuale, nu erau incluse în grupul de urmărire penală, Colegiul reține următoarele.

Potrivit art.270 alin.(8) Cod de procedură penală, în cauzele complexe și de mari proporții, procurorul ierarhic superior poate dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea urmăririi penale de către un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, indicând expres procurorul conducător al grupului și organele de urmărire penală abilitate să efectueze acte procesuale în cadrul cauzei.

Din economia acestei norme rezultă că includerea ofițerilor de investigație în grupul de urmărire penală constituie un act procesual esențial, cu efect constitutiv asupra calității lor procesuale în cadrul cauzei, întrucât doar din momentul emiterii ordonanței aceștia dobândesc competența legală de a efectua acte de urmărire penală și de a consemna măsuri speciale de investigație în dosarul respectiv.

În speță, din materialele cauzei rezultă existența ordonanței din 21 octombrie 2021, emisă în cauza penală nr. ***** (vol. I, f.d. 14), potrivit căreia a fost dispusă efectuarea urmăririi penale în cauza nr. ***** de către un grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție și ofițeri de urmărire penală ai Centrului Național Anticorupție și ordonanța din 15 decembrie 2021 (vol. I, f.d. 15), prin care a fost dispusă efectuarea urmăririi penale în cauza nr. ***** de către un grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție și ofițeri de urmărire penală ai Centrului Național Anticorupție.

Prin urmare, având în vedere că ofițerii de investigație ce au întocmit procesul verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 08 noiembrie 2021 (vol. III, f.d. 32-155), procesul-verbal nr. 10/1197 din 17 septembrie 2021 (vol. I, f.d. 211. 226) și procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 09 noiembrie 2021 (vol. II, f.d. 1-3-139) sunt incluși în ordonanța din 15 decembrie 2021 (vol. I, f.d. 15), prin care a fost dispusă efectuarea urmăririi penale în cauza nr. ***** de către un grup de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție și ofițeri de urmărire penală ai Centrului Național Anticorupție (care este unica ordonanță de acest fel, anexată la materialele cauzei penale în care aceștia figurează), totuși din cele menționate supra, rezultă că numiții ofițeri de investigație au întocmit procesele-verbale sus menționate până la 15 decembrie 2021, fapt care denotă caracterul nul al proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, ce au fost întocmite anterior emiterii ordonanței și includerii în grupul de urmărire penală, deci ofițerii de investigație care le-au efectuat nu dețineau încă împuternicirea procesuală expresă de a acționa în cadrul cauzei penale respective.

Or, efectuarea actelor procesuale de către persoane care nu au fost legal abilitate, la momentul realizării acestora, echivalează cu încălcarea condițiilor de competență funcțională și temporală, ceea ce afectează legalitatea actului procesual în sine, independent de conținutul său material.

Colegiul subliniază că legalitatea probelor reprezintă o condiție fundamentală a procesului penal, iar respectarea strictă a competenței organelor de urmărire penală constituie o garanție a caracterului echitabil al procedurii, în sensul art. 6 CEDO, precum și o expresie a principiului legalității procesuale.

În acest context, devin incidente prevederile art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *nu pot fi admise ca probe și se exclud din materialul probator datele obținute cu încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații.*

Colegiul reține că lipsa împuternicirii procesuale la momentul întocmirii proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație constituie o încălcare esențială a normelor de procedură penală, de natură să afecteze legalitatea actelor întocmite și, implicit, admisibilitatea acestora ca mijloace de probă.

În consecință, constatând că actele procesuale sus-menționate au fost efectuate anterior includerii oficiale a ofițerilor de investigație în grupul de urmărire penală, Colegiul apreciază că în mod întemeiat instanța de fond a dispus excluderea din probatoriul cauzei a procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 17 septembrie 2021, a procesului-verbal din 08 noiembrie 2021, precum și a procesului-verbal din 09 noiembrie 2021, în temeiul art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

17. *Cu referire la solicitarea apărării, expusă în cererea privind declararea inadmisibilității probelor din dosar (vol. IV, f.d. 155–172), referitoare la excluderea proceselor-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim din 20 decembrie 2021, 21 decembrie 2021 și 29 mai 2023, Colegiul reține următoarele.*

Instanța de fond, în cadrul cercetării judecătorești, a examinat legalitatea acestor mijloace de probă prin prisma prevederilor art.94 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, care impun excluderea din materialul probator a datelor obținute cu încălcarea dreptului la apărare al persoanei implicate în proces.

În speță, s-a constatat că procesele-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim au fost întocmite într-o procedură penală disjunctă, acesta având la acel moment calitatea de învinuit, fără a depune jurământ și fără a fi avertizat asupra răspunderii penale pentru declarații mincinoase, în condițiile prevăzute de lege pentru audierea în condiții de deplină contradictorialitate.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că inculpatul BODNARIUC Dmitrii și apărătorul său nu au avut posibilitatea efectivă de a participa la actele de audiere, de a adresa întrebări persoanei audiate și de a contesta în mod nemijlocit conținutul declarațiilor, ceea ce a afectat principiul egalității armelor și dreptul la apărare, garantate de normele procesual-penale interne, precum și de exigențele unui proces echitabil.

În aceste condiții, administrarea respectivelor declarații nu a asigurat contradictorialitatea necesară și nu a permis verificarea nemijlocită a credibilității persoanei audiate, ceea ce atrage sancțiunea inadmisibilității acestora ca mijloace de probă în sensul art.94 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția instanței de judecată prin care au fost excluse din materialul probator procesele-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim din 20 decembrie 2021, 21 decembrie 2021 și 29 mai 2023, întrucât acestea au fost obținute cu încălcarea esențială a dreptului la apărare al inculpatului și nu pot fundamenta o hotărâre de condamnare.

În acest context, Colegiul reține că, în conformitate cu principiile fundamentale ale procesului penal și cu exigențele art.94 Cod de procedură penală, la baza unei sentințe judecătorești de condamnare sau de achitare pot fi puse exclusiv probele legal administrate și admisibile, care respectă condițiile de competență, procedură și garantare a dreptului la apărare.

Or, probele obținute cu încălcarea dispozițiilor procesual-penale esențiale, inclusiv prin afectarea dreptului la apărare sau a principiului contradictorialității, nu pot fundamenta o soluție de vinovăție, întrucât ar contraveni standardului de probă „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” și garanțiilor unui proces echitabil.

Prin urmare, excluderea din materialul probator a proceselor-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim din 20 decembrie 2021, 21 decembrie 2021 și 29 mai 2023 este consecința directă a aplicării principiului legalității probelor, iar aceste mijloace de probă nu pot fi valorificate nici direct, nici indirect la fundamentarea soluției pe fond.

În consecință, Colegiul subliniază că soluția instanței de fond este una corectă și legală, întrucât respectă regula potrivit căreia doar probele admisibile, obținute în conformitate cu

Codul de procedură penală și supuse contradictorialității, pot constitui temeiul unei hotărâri judecătorești, fie de condamnare, fie de achitare.

18. Cu referire la învinuirea formulată în privința lui BODNARIUC Dmitrii privind comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 03 septembrie 2021- 17 septembrie 2021), Colegiul penal reține următoarele:

Fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și verificate în instanța de apel se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedind dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția lui BODNARIUC Dmitrii, în comiterea infracțiunilor incriminate, traficul de influență, și anume *darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*, infracțiune prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată stabilește cu certitudine că partea acuzării la examinarea prezentei cauze, pe acest episod a prezentat probe verosimile și incontestabile în vederea demonstrării circumstanțe indicate în rechizitoriul în privința lui BODNARIUC Dmitrii, și anume că: „ (...) *i-a transmis lui VOLCOV Vadim, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru ca el să influențeze persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în vederea îndeplinirii acțiunilor contrar exercitării funcției sale (...).*”

*Astfel, BODNARIUC Dmitrii, la 03.09.2021 aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentul Cadastru al ASP, să depună 2 cereri pentru a efectua înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul Bunurilor mobile și anume a contractului cu nr. 1-419 din 18.08.2021, a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 6 ap. 121 și a contractului nr. 1-420 din 18.08.2021 a bunului imobil cu numărul cadastral *****amplasat în mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 6 ap. 122, fără prezența fizică a beneficiarului/ solicitantului cererii și anume a lui LUNGU Ala, **contra sumei de 50 Euro** (care conform cursului oficial al BNA constitui-au 1036 MDL), bani din care VOLCOV Vadim, urma să achite taxa oficială de 260 lei per contract și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale.*

*Tot la 03.09.2021, angajatul Agenției Servicii Publice, Departamentul cadastru, EȘAN Oxana, la solicitarea cet.VOLCOV Vadim, a organizat înregistrarea cererilor de solicitare a serviciilor cadastrale, cu nr.***** beneficiar – LUNGU Ala și nr.***** beneficiar –*

LUNGU Ala, în lipsa beneficiarului, data eliberării acestora potrivit cererilor, fiind 17.09.2021.

Ulterior la 10.09.2021, ora 12:22, BODNARIUC Dmitrii, aflându-se în mun. Chișinău, str. Al. Pușkin, i-a transmis mijloacele bănești solicitate, lui VOLCOV Vadim, care se afla în automobilul personal de model Škoda Superb.

După care la 17.09.2021, în lipsa beneficiarilor, în incinta Centrului multifuncțional nr.1 amplasat în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul 11/1, de către angajații Agenției Servicii Publice, i-au fost eliberate lui cet. VOLCOV Vadim, actele solicitate potrivit cererilor nr. ***** și nr. ***** a contractelor de vânzare-cumpărare cu numerele 01-419 și 01-420 din 18.08.2021, pe care ultimul le-a transmis lui BODNARIUC Dmitrii la 22.09.2021, în biroul de pe str. *****, mun. Chișinău”.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate a prezentat declarațiile martorului LUNGU Ala, care a comunicat că „nu are relații de rudenie cu inculpatul și nu cunoaște așa persoană. **A fost procurat un apartament cu câțiva ani în urmă, aproximativ în anul 2021. Ea cu soțul a decis să procure apartament, cumnatul MALAMUT Sergiu l-a ajutat să găsească un apartament, a găsit apartament, s-au întâlnit în mun. Chișinău, str. Armeneasca și a format toate formalitățile.**

A menționat că a procurat două apartamente. Aceste apartamente le-a procurat de la o persoană care locuia în Rusia, nu cunoaște cum se numește. Apartamentele le-a procurat de la persoana din Rusia care vindea apartamente. El a semnat careva acte, la notar, a semnat contractul de cumpărare-vânzare. Când a semnat contractul era ea, cumnatul, domnul din Rusia și încă un domn, după câte își amintește acel domn nu se află acum în sală. Nu îl cunoaște pe BODNARIUC din motiv că acesta deja se afla acolo. Ea a semnat la acel notar cu un domn, nu ține minte cum se numește persoana, era domnul din Rusia. **La ASP sau Cadastru nu a fost pentru a înregistra acest act. Cunoaște că toate actele se înregistrează la ASP. Cumnatul a ajutat-o cu semnarea actelor, ea era cu copii mici acasă și nu avea posibilitatea să se ocupe de procurare. (...) La întrebările inculpatului a declarat că cunoaște că era vorbitor de limbă rusă. La momentul când au fost contractele înregistrare nu ține minte cine i le-a înmănat înapoi”**

Se reține că pe acest episod, acuzatorul de stat a prezentat în susținerea învinuirii declarațiile martorului MALAMUT Sergiu, care a declarat că „nu are relații de rudenie cu inculpatul. **În anul 2021, când a procurat 2 apartamente care se află pe str. ***** (...). S-a întâlnit cu o persoană cu vârsta de peste 40 ani, acesta i-a comunicat că se ocupă cu vânzarea apartamentelor, da procură avea o altă persoană care se afla peste hotare, (...). Mai apoi a discutat cu domnul dacă se poate de înregistrat mai repede contractele, a căzut de-acord și l-a rugat să-i ajute. Peste o săptămâni s-a înregistrat, a luat extrasele înregistrate, i-a mulțumit și atât. I-a mulțumit aproximativ la 2 contracte aproximativ 1 000 lei. Persoanei care i-a mulțumit era vorbitor de limbă rusă și era mai învârstă care îi arăta apartamentele. Nu-și amintește dacă îl cunoaște pe domnul din sală, adică BODNARIUC Dmitrii. (...) Contractele înregistrate i-au fost prezentate de către Dmitrii peste 2 săptămâni. Nu s-a adresat personal pentru înregistrarea contractelor la oficiul din motiv că a crezut că este mai repede și domnul dat i-a ajutat, pentru el nu a fost ceva suspect, era ștampilă. Lui Dmitrii i-a mulțumit și atât, nu i-a comunicat că sunt careva persoane care**

poate să îi dea mai repede actele date, dar a zis că poate să facă. *Cu domnul Dmitrii a fost la aceste apartamente. Susține declarațiile date la urmărirea penală. Posibil din cauza că a trecut mult timp nu poate să-și amintească persoana cum arată. A menționat că **Dmitrii despre care discută și Dmitrii persoana care se află în sală nu este aceiași persoană (...).***

Potrivit declarațiilor martorului MALAMUT Sergiu se confirmă fără echivoc că referitor la înregistrarea contractelor de vânzare-cumpărare l-a ajutat inculpatul BODNARIUC Dmitrii, căruia „i-a mulțumit” la două contracte cu *aproximativ 1 000 lei*, iar peste aproximativ două săptămâni contractele înregistrate i-au fost prezentate.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că acuzatorul de stat, în susținerea învinuirii înaintate, a prezentat declarațiile martorilor LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, care, apreciate în coroborare, conturează contextul faptic al derulării tranzacțiilor imobiliare și al procedurilor de înregistrare a actelor cadastrale în condiții atipice, în afara circuitului procedural obișnuit.

În aceste condiții, declarațiile martorilor LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, apreciate în ansamblu și coroborate între ele, evidențiază existența unei intervenții externe în procesul de înregistrare a actelor cadastrale, realizată prin intermediul unei persoane interpuse, care a acționat în calitate de intermediar între beneficiari și instituțiile publice competente, facilitând depunerea, accelerarea și eliberarea actelor în afara procedurii obișnuite.

Prin urmare, din conținutul acestor declarații rezultă implicarea activă a inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** în derularea formalităților cadastrale, în sensul coordonării și intermediării procesului de înregistrare și eliberare a actelor, în scopul accelerării procedurilor administrative și al obținerii unui folos necuvenit, circumstanțe care se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Totodată, potrivit *procesului-verbal de cercetare a documentelor din 16 noiembrie 2023*, s-au examinat inclusiv cererile cu numerele nr.***** adresate la SCT Chișinău 1 la 03.09.2021, care potrivit învinuirii înaintate lui BODNARIUC Dmitrii pe acest episod figurează că „la 17 septembrie 2021, în lipsa beneficiarilor, în incinta Centrului multifuncțional nr. 1 amplasat în mun. Chișinău, str. ***** de către angajații Agenției Servicii Publice, i-au fost eliberate lui VOLCOV Vadim, actele solicitate potrivit cererilor nr. ***** și nr.***** a contractelor de vânzare-cumpărare cu numerele 01-419 și 01- 420 din 18.08.2021, pe care ultimul le-a transmis lui BODNARIUC Dmitrii la 22 septembrie 2021”.

Reieșind din declarațiile martorilor MALAMUT Sergiu și LUNGU Ala, coroborate cu procesul-verbal de cercetare a documentelor din 16 noiembrie 2023, prin care au fost examinate cererile nr.***** și nr. ***** precum și cu datele privind eliberarea actelor cadastrale în lipsa beneficiarului, Colegiul penal reține că se confirmă existența unei intervenții organizate în procedura de înregistrare a contractelor de vânzare-cumpărare.

Astfel, martorul MALAMUT Sergiu a relatat implicarea unei persoane de sex masculin în facilitarea accelerării și perfectării formalităților de înregistrare, precum și remiterea unei remunerații pentru acest „ajutor”, iar martora LUNGU Ala a confirmat că nu a participat personal la procedurile de înregistrare la ASP, acestea fiind realizate prin intermediul altor persoane, fără implicarea sa directă.

În acest context, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 16 noiembrie 2023 atestă că cererile de înregistrare au fost depuse și soluționate în lipsa beneficiarului, iar actele

aferente contractelor de vânzare-cumpărare au fost ulterior eliberate și transmise prin intermediari.

Prin urmare, din coroborarea acestor mijloace de probă rezultă că înregistrarea cererilor nr. ***** și nr.***** a fost organizată și facilitată de către inculpatul BODNARIUC Dmitrii ***** prin intermediul unei persoane interpușe, cu implicarea acestuia în derularea procedurilor administrative în afara cadrului legal, în scopul accelerării obținerii actelor cadastrale și al obținerii unui folos necuvenit.

Subsecvent cu referire la transmiterea sumei de 50 euro de către inculpatul BODNARIUC Dmitrii *****, bani din care VOLCOV Vadim urma să achite taxa oficială de 260 lei per contract și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale, Colegiul penal reține că acest aspect este confirmat prin ansamblul probator administrat în cauză, apreciat în coroborare.

Astfel, martorul MALAMUT Sergiu a declarat că, *„Peste o săptămâni s-a înregistrat, a luat extrasele înregistrate, i-a mulțumit și atât. I-a mulțumit aproximativ la 2 contracte aproximativ 1 000 lei”*, confirmând existența unei relații de intermediere și a unei recompense materiale aferente facilitării acestor proceduri.

Prin urmare, argumentele inculpatului BODNARIUC Dmitrii de nerecunoaștere a vinovăției, în special faptul că „la 17 septembrie 2021, ora 12:29, VOLCOV s-a apropiat de el, a discutat, i-a transmis 50 euro, scopul acestor bani era achitarea serviciului lui, de a comanda online prin intermediul Mpay, el nu avea bancnote lei și i-a dat 50 euro, trebuia să îi restituie suma de bani diferența”, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate, aceasta fiind poziția inculpatului BODNARIUC Dmitrii în vederea evitării răspunderii penale, care este combătută fără echivoc prin declarațiile martorului MALAMUT Sergiu care a fost audiat în ședința de judecată sub jurământ, ale martorului LUNGU Ala, precum și de probele materiale administrate în cauză, care confirmă existența unei conduite de intermediere și remunerare ilicită în legătură cu fapta imputată.

Referitor la argumentul inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, expus în cadrul audierii, potrivit căruia la încheierea tranzacției ar fi participat o altă persoană pe nume „Dmitrii”, instanța de apel reține că, într-adevăr, din materialele cauzei rezultă că la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare din 18 august 2021 a participat o persoană identificată ca BURAVENKO Dmitrii, care a acționat în calitate de reprezentant al vânzătorului.

Totodată, din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă că la momentul perfectării actelor notariale a fost prezentă o persoană de sex masculin, pe nume Dmitrii, vorbitor de limbă rusă, ceea ce a generat o anumită confuzie cu privire la identitatea persoanelor implicate în derularea tranzacției.

Cu toate acestea, din analiza coroborată a declarațiilor martorilor, a proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, precum și a probelor materiale administrate în cauză, Colegiul reține că se conturează distinct activitatea și implicarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** în derularea procedurilor de intermediere și facilitare a înregistrării actelor cadastrale, separate de simpla prezență a altor persoane cu același prenume.

Astfel, identificarea unei alte persoane cu prenumele Dmitrii în cadrul tranzacției nu este de natură să înlăture sau să contrazică ansamblul probator administrat, întrucât probele analizate individual și în coroborare evidențiază în mod distinct acțiunile imputate inculpatului, confirmând implicarea sa în mecanismul de intermediere și facilitare a procedurilor administrative în condiții neprocedurale.

Având în vedere cele menționate, instanța de apel reține că, potrivit probelor administrate de acuzatorul de stat pe acest episod și analizate în ansamblul lor, se confirmă că procedura de examinare și soluționare a cererilor depuse la Agenția Servicii Publice a fost realizată în lipsa beneficiarilor, actele solicitate fiind eliberate și transmise unor terțe persoane, fără existența unor împuterniciri legale sau a altor acte permissive care să justifice reprezentarea acestora.

În aceste circumstanțe, rezultă că operațiunile de înregistrare și eliberare a documentelor cadastrale au fost efectuate cu derogare de la procedura legală obișnuită, prin implicarea unor intermediari, ceea ce confirmă caracterul neformal și neautorizat al modalității de derulare a acestor activități administrative.

19. *Având în vedere aceste constatări și poziția apărării referitoare la presupusa lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii, Colegiul consideră necesară o analiză detaliată a componentei infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, pentru elucidarea tuturor aspectelor invocate.*

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, instanța de apel constată că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, a căror protecție este incompatibilă cu existența unei percepții de tip „comercial” asupra influenței exercitate sau pretins a fi exercitată asupra persoanelor publice, persoane cu funcție de demnitate publică ori funcționari publici, în sensul că aceasta ar putea fi cumpărată prin oferirea sau darea de foloase necuvenite unui traficant de influență.

În speță, instanța reține că inculpatul BODNARIUC Dmitrii *****, prin acțiunile sale intenționate, a adus atingere acestor relații sociale ocrotite de lege, întrucât a recurs la un mecanism de intermediere printr-o persoană care susținea că are influență asupra angajaților din cadrul Agenției Servicii Publice, în scopul urgentării și facilitării îndeplinirii unor atribuții de serviciu ce reveneau acestora. Acest mecanism a vizat în mod concret accelerarea înregistrării contractelor de vânzare-cumpărare, eliberarea extraselor din Registrul Bunurilor Imobile, precum și obținerea certificatelor de evaluare, inclusiv prin derogare de la procedurile legale obișnuite, înregistrarea contractelor în lipsa persoanelor (titularului) de drepturi precum și în lipsa unor împuterniciri din partea lor

Or, din probatoriul administrat rezultă că aceste acte administrative urmau a fi eliberate exclusiv la solicitarea titularilor de drepturi sau a unor persoane împuternicite în mod expres prin procură autentică. În cauză însă, din declarațiile martorilor LUNGU Ala și MALAMUT Sergiu, coroborate cu procesul-verbal de cercetare a documentelor și celelalte mijloace de probă administrate, rezultă că în procedura de depunere, înregistrare și ridicare a actelor nu a fost prezentă personal titulara drepturilor, iar nicio procură de reprezentare nu a fost emisă în

favoarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** sau a altor persoane implicate în derularea acestor operațiuni.

În aceste condiții, rezultă cu claritate că actele vizate — respectiv contractele nr. 1-419 din 18 august 2021 și nr. 1-420 din 18 august 2021, precum și cererile aferente de înregistrare a dreptului de proprietate — au fost procesate și ulterior eliberate în lipsa unui mandat legal de reprezentare, prin intervenția unor terți, ceea ce contravine regulilor imperative privind circulația juridică a bunurilor imobile și procedurile de evidență cadastrală.

Prin urmare, ansamblul probelor administrate confirmă că inculpatul a recurs la un mecanism de intermediere neautorizat, prin intermediul unui pretins traficant de influență, în scopul obținerii unor servicii publice în afara cadrului legal, ceea ce a generat o ingerință directă în buna desfășurare a activității instituțiilor publice și a procedurilor administrative, elemente care întrunesc conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal îl constituie remunerația ilicită, materializată în bani, titluri de valoare, servicii, privilegiu ori alte bunuri sau avantaje necuvenite, promise, oferite sau transmise traficantului de influență, în legătură directă cu promisiunea ori exercitarea influenței asupra unei persoane publice în vederea determinării acesteia să îndeplinească sau să urgenceze acte ce intră în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În speță, acest element material se evidențiază prin sumele de bani remise de inculpatul BODNARIUC Dmitrii ***** persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, sume care au fost transmise și însușite în contextul facilitării și urgentării procedurilor de înregistrare și eliberare a actelor cadastrale, inclusiv în lipsa beneficiarului și în afara procedurilor legale standard. Aceste sume de bani au avut natura juridică a unei remunerații necuvenite, fiind destinate influențării conduitei persoanelor responsabile din cadrul Agenției Servicii Publice, în vederea acceptării spre executare și soluționării cu prioritate a cererilor de înregistrare a drepturilor reale și de eliberare a actelor aferente.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, potrivit lit.d) a art.2 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, noțiunea de „*bunuri*” include orice bunuri corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice sau documentele care atestă drepturi asupra acestora ori proprietatea asupra lor.

Totodată, în sensul dreptului civil intern, conform art.459 alin.(5) Cod civil, *bunurile* care nu sunt raportate la categoria bunurilor imobile sunt considerate bunuri mobile, categorie în care se includ și banii, iar potrivit art.455 Cod civil, *bunurile* reprezintă toate lucrurile susceptibile de apropiere individuală sau colectivă, precum și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiecte corporale asupra cărora pot exista drepturi și obligații civile.

În consecință, raportat la aceste dispoziții legale și la ansamblul probatoriului administrat, instanța constată că sumele de bani remise în contextul descris întrunesc natura juridică a remunerației ilicite, reprezentând obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în acțiunea exprimată prin promisiune, oferire sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii,

privilegii sau avantaje enumerate la alin.(1) din art.326 Cod penal, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, la caz fiind reținută prin actul de învinuire doar semnul dării bunurilor exprimate în bani.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

1) *promisiunea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

2) *oferirea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

3) *darea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

În speță, Colegiul penal reține că, potrivit actului de învinuire, în sarcina inculpatului BODNARIUC Dmitrii a fost reținută modalitatea normativă a **dării de bunuri**, prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, aceasta constând în înmânarea, remiterea ori transmiterea efectivă a remunerației ilicite către traficantul de influență sau prin intermediul acestuia, în vederea determinării exercitării unei presupuse influențe asupra persoanelor publice din cadrul Agenției Servicii Publice.

Spre deosebire de promisiune sau oferire, darea presupune realizarea efectivă a transferului de bunuri sau avantaje necuvenite, având caracter materializat și consumat prin remiterea efectivă a sumei de bani. În cauza de față, acest element este întrunit prin transmiterea de către inculpat a sumei de 50 euro către VOLCOV Vadim, sumă care reprezenta remunerația convenită în contextul accelerării și facilitării procedurilor de înregistrare a drepturilor asupra bunurilor imobile și eliberării actelor cadastrale în lipsa beneficiarului și fără procură legală.

Colegiul penal subliniază că, deși inculpatul a invocat caracterul pretins legal al sumei transmise, în sensul acoperirii unor costuri de serviciu, această susținere este contrazisă de ansamblul probator administrat în cauză. Astfel, din declarațiile martorului MALAMUT Sergiu rezultă că pentru facilitarea înregistrării contractelor au fost achitate sume suplimentare, de aproximativ 1 000 lei, distinct de taxele oficiale, iar din declarațiile martorului LUNGU Ala și din procesul-verbal de cercetare a documentelor rezultă că procedura de înregistrare a fost realizată în lipsa titularului drepturilor, fără procură și prin intermediul unor persoane interpuse, respectiv această remunerație ilicită în cuantum de 50 euro depășesc cheltuielile reale pentru serviciile prestate, taxa oficială pentru înregistrarea unui contract constituind 260 lei.

Totodată, inculpatul nu neagă transmiterea sumei de 50 euro către VOLCOV Vadim, recunoscând existența transferului de mijloace bănești, însă încearcă să justifice destinația acestora printr-o pretinsă plată a serviciilor. Or, această apărare este infirmată de coroborarea probelor, care evidențiază existența unei înțelegeri prealabile privind urgentarea și facilitarea neprocedurală a înregistrării actelor cadastrale, în schimbul unor sume de bani ce depășesc în mod vădit taxele oficiale.

Respectiv, sub aspectul modalității normative de dare, Colegiul penal reține că din ansamblul probelor administrate în cauză, în mod convergent și coroborat, se confirmă existența unei acțiuni de transmitere efectivă a mijloacelor bănești de către inculpatul

BODNARIUC Dmitrii către intermediari, în legătură directă cu înregistrarea și urgentarea actelor cadastrale aferente contractelor de vânzare-cumpărare din perioada 03.09.2021–17.09.2021.

Astfel, instanța de apel reține că, din ansamblul probelor materiale administrate în cauză și rămase în dosar după excluderea probelor inadmisibile, rezultă în mod obiectiv contactul direct dintre inculpat și persoana implicată în mecanismul infracțional, inclusiv momentul în care are loc transmiterea unei bancnote de 50 euro. Acest element probator material, fixat prin mijloace tehnice obiective, conferă caracter de certitudine actului de remitere a sumei de bani și exclude caracterul speculativ al acuzației.

În același sens, probele materiale și înscrisurile rămase în cauză confirmă că inculpatul a remis mijloace bănești și a transmis documente necesare pentru perfectarea și accelerarea procedurilor cadastrale în lipsa beneficiarului, în scopul facilitării depunerii și soluționării cererilor de înregistrare a bunurilor imobile. Aceste împrejurări confirmă existența unei conduite active a inculpatului orientate spre urgentarea procedurilor administrative în afara circuitului legal.

De asemenea, din probele scrise și tehnice administrate în cauză rezultă existența unor comunicări între persoanele implicate în mecanismul de perfectare a actelor cadastrale, din care reiese solicitarea inculpatului privind urgentarea înregistrării contractelor, precum și interesul manifestat pentru termenele de eliberare a actelor și stadiul cererilor cadastrale. Aceste elemente confirmă contextul infracțional și scopul urmărit prin transmiterea mijloacelor bănești.

În ansamblu, probele materiale și înscrisurile administrate conturează un lanț probator coerent, neîntrerupt și logic, din care rezultă că transmiterea sumei de 50 euro nu a avut caracterul unei operațiuni neutre sau izolate, ci s-a realizat în legătură directă cu accelerarea procedurilor cadastrale și facilitarea acțiunilor aferente înregistrării cererilor fără respectarea procedurilor legale.

Prin urmare, instanța reține că în cauză este întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma modalității de „dare”, întrucât s-a dovedit atât remiterea efectivă a mijloacelor bănești, cât și legătura de cauzalitate dintre această transmitere și acțiunile de influențare urmărite asupra activității funcționarilor publici, probele administrate confirmând dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei în modalitatea reținută prin actul de învinuire.

Instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal este o infracțiune formală, care se consumă în momentul realizării acțiunii de executare prevăzute de lege, respectiv din momentul dării, oferirii sau promisiunii remunerației ilicite către traficantul de influență, fără a fi necesară producerea unui rezultat material ulterior.

În speță, latura obiectivă a infracțiunii se consideră realizată integral din momentul în care inculpatul a remis efectiv suma de bani de 50 euro. Din acest moment, infracțiunea se consideră consumată, întrucât s-a realizat conduita tipică incriminată de norma penală, constând în transmiterea efectivă a remunerației ilicite către traficantul de influență.

Prin urmare, pentru existența infracțiunii nu este necesar ca influența pretinsă să fi fost exercitată efectiv asupra persoanelor publice sau ca acestea să fi săvârșit ori omis vreo acțiune în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fiind suficientă realizarea actului de dare a remunerației

ilicite, care marchează momentul consumării faptei și întregirea laturii obiective a componenței de infracțiune.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal este comisă exclusiv cu intenție directă, forma de vinovăție fiind caracterizată prin existența concomitentă a *elementului intelectual* (conștientizarea faptei și a caracterului ei ilicit) și a *elementului volitiv* (urmărirea producerii rezultatului urmărit de făptuitor, respectiv obținerea intervenției asupra unei persoane publice prin intermediul traficantului de influență).

În speță, din coroborarea întregului material probator administrat rezultă că inculpatul BODNARIUC Dmitrii a acționat în cunoștință de cauză, înțelegând atât natura raportului juridic în care se angaja, cât și caracterul nelegal al mecanismului utilizat pentru urgentarea și facilitarea înregistrării actelor cadastrale. Conduita sa nu poate fi calificată ca una accidentală, neglijentă sau determinată de erori de percepție, ci ca o acțiune deliberată, orientată către atingerea unui scop bine determinat.

Astfel, instanța de apel reține că inculpatul a inițiat și menținut un contact direct cu intermediarii implicați în procedura de „*accelerare*” a serviciilor cadastrale, a solicitat expres urgentarea înregistrării contractelor de vânzare-cumpărare în lipsa beneficiarilor și fără respectarea procedurilor legale, a transmis documentele necesare în acest scop și a remis mijloace bănești care depășeau taxele oficiale, aspecte confirmate atât prin declarațiile martorilor, cât și prin celelalte mijloace materiale de probă.

În aceste condiții, poziția procesuală a inculpatului de negare a vinovăției apare ca fiind contrazisă de ansamblul probator, aceasta reprezentând o încercare de exonerare de răspundere penală, fără suport în realitatea faptică stabilită. Or, intenția directă rezultă nu doar din declarații izolate, ci din întregul comportament al inculpatului, analizat în dinamica sa: inițierea demersului, contactarea intermediarului, transmiterea actelor, remiterea banilor și urmărirea finalității urmărite.

Prin urmare, instanța de apel constată că inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a acceptat și l-a urmărit în mod conștient, acționând cu scopul obținerii unei intervenții asupra funcționarilor publici prin intermediul traficantului de influență. În consecință, sunt întrunite în mod deplin elementele laturii subiective ale infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma intenției directe, atât sub aspect intelectual, cât și volitiv.

Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, instanța de apel reține că acesta este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul săvârșirii faptei, în conformitate cu prevederile art.21 Cod penal.

În speță, din materialele cauzei rezultă că inculpatul BODNARIUC Dmitrii întrunește integral condițiile subiectului activ al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, fiind identificat potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației ca născut la ***** având astfel vârsta necesară răspunderii penale la data comiterii faptei.

Totodată, din actele medicale anexate la materialele cauzei rezultă că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nefiind constatate circumstanțe care să afecteze capacitatea sa de a înțelege caracterul și semnificația faptelor sale ori de a le dirija în mod conștient.

Prin urmare, instanța de apel constată că subiectul infracțiunii este unul calificat din punct de vedere al responsabilității penale, condițiile legale fiind pe deplin întrunite, ceea ce confirmă posibilitatea angajării răspunderii penale a inculpatului BODNARIUC Dmitrii pentru fapta imputată.

Criticile apărării privind pretinsa lipsă de probe și existența unor simple presupuneri sunt neîntemeiate, întrucât vinovăția inculpatului este stabilită pe baza unui ansamblu probator coerent, coroborat, format din procese-verbale de cercetare, conținutul convorbirilor, declarațiile părților și alte mijloace de probă administrate legal, care se confirmă reciproc.

În consecință, instanța de apel constată că nu există dubii rezonabile care să justifice achitarea inculpatului pe episodul din 03 septembrie 2021-17 septembrie 2021, principiul „*in dubio pro reo*” nefiind incident în cauză, întrucât probatoriul administrat răstoarnă prezumția de nevinovăție și demonstrează dincolo de orice îndoială rezonabilă vinovăția acestuia.

Reieșind din ansamblul probelor administrate în cauză, examinate în ședința de judecată și în instanța de apel și coroborate între ele sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, Colegiul constată că vinovăția inculpatului BODNARIUC Dmitrii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din perioada 03.09.2021–17.09.2021) este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Astfel, s-a stabilit că inculpatul a acționat cu intenție directă, prin remiterea efectivă a mijloacelor bănești către intermediar, în scopul obținerii urgentării și facilitării înregistrării contractelor de vânzare-cumpărare în lipsa beneficiarilor și cu eludarea procedurilor legale. Această conduită este confirmată prin ansamblul probelor materiale și înscrisurilor rămase în dosar, care atestă existența unui mecanism de intermediere a solicitărilor privind serviciile cadastrale și implicarea activă a inculpatului în demersurile de accelerare a acestora.

Coroborarea probelor administrate demonstrează existența unui mecanism infracțional coerent, în care inculpatul a inițiat demersul, a transmis documentele necesare și mijloacele bănești, și a urmărit finalitatea ilicită a influențării activității funcționarilor publici prin intermediul unei persoane care pretindea influență asupra acestora. În acest context, ansamblul probator rămas în cauză evidențiază legătura directă dintre acțiunile inculpatului și scopul urmărit, respectiv urgentarea și facilitarea procedurilor cadastrale în afara condițiilor legale, ceea ce confirmă caracterul conștient și deliberat al conduitei sale.

În consecință, Colegiul reține că fapta inculpatului întrunește în mod cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, sub forma dării de bunuri unui traficant de influență, iar vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele administrate, apreciate în ansamblu și în mod coroborat, fără a exista dubii rezonabile care să justifice o altă soluție decât constatarea vinovăției pe acest episod.

20. Instanța de apel consideră neîntemeiate criticile formulate de apărare privind pretinsa lipsă a laturii obiective a infracțiunii și existența unor contradicții insurmontabile în probatoriul administrat, întrucât acestea rezultă dintr-o interpretare selectivă și izolată a probelor, fără a ține cont de coroborarea lor în ansamblu, conform art.101 Cod de procedură penală.

Contrar susținerilor apărării, din materialul probator administrat în cauză, rămas valabil după excluderea probelor inadmisibile, rezultă un ansamblu coerent și convergent de mijloace de probă, din care se desprinde că inculpatul BODNARIUC Dmitrii a participat la un

mecanism de intermediere privind accelerarea procedurilor de înregistrare a contractelor de vânzare-cumpărare, în legătură cu care au fost remise mijloace bănești în afara circuitului oficial.

Astfel, probele materiale și înscrisurile rămase în dosar confirmă existența solicitărilor privind urgentarea procedurilor cadastrale, transmiterea documentelor necesare în acest sens și implicarea inculpatului în demersuri orientate către soluționarea cu prioritate a cererilor de înregistrare, inclusiv în condiții derogatorii de la procedura obișnuită.

În același sens, coroborarea înscrisurilor și a datelor rezultate din actele dosarului evidențiază existența unei succesiuni de acțiuni privind inițierea demersurilor, transmiterea documentelor și remiterea mijloacelor bănești, care se înscriu într-un mecanism infracțional unic, orientat către obținerea unei soluționări rapide a procedurilor administrative.

Susținerea apărării potrivit căreia ar exista contradicții insurmontabile în probatoriu nu poate fi reținută, întrucât diferențele invocate vizează aspecte secundare privind momentul exact al unor etape procedurale sau succesiunea administrativă a actelor, fără a afecta elementul esențial al cauzei, respectiv existența unei relații între transmiterea de sume de bani și demersurile de urgentare a procedurilor cadastrale. Or, în jurisprudența constantă, instanțele au reținut că eventualele neconcordanțe de detaliu în percepția sau redarea unor împrejurări nu sunt de natură să înlăture valoarea probatorie a ansamblului probelor, atunci când elementele esențiale ale conduitei infracționale sunt stabilite prin coroborarea mijloacelor de probă.

În speță, elementul esențial — respectiv existența unui mecanism de intermediere a procedurilor cadastrale în schimbul unor sume de bani — rezultă din ansamblul probelor materiale și înscrisurilor administrate, care se susțin reciproc și configurează o situație de fapt unitară.

Argumentul apărării privind pretinsa lipsă de identitate a inculpatului nu poate fi reținut, întrucât individualizarea acestuia rezultă din întregul context probator, respectiv din corelarea datelor privind implicarea sa în demersurile de transmitere a documentelor și de facilitare a procedurilor administrative, precum și din împrejurările faptice stabilite în cauză.

Totodată, susținerile privind pretinsa caracterizare a sumelor de bani ca „mulțumiri” ulterioare nu pot fi acceptate, întrucât din coroborarea probelor rezultă că remiterea acestora a fost determinată de necesitatea urgentării și facilitării procedurilor de înregistrare, fiind parte a aceluiași mecanism de intermediere și influențare a procesului administrativ.

În ceea ce privește aspectele invocate de apărare referitoare la succesiunea temporală a evenimentelor, instanța reține că desfășurarea în timp a acțiunilor nu afectează unitatea faptei, întrucât în materia traficului de influență este specifică existența unor etape succesive de inițiere, derulare și finalizare a demersurilor, toate subsumate aceleiași rezoluții infracționale.

În concluzie, instanța de apel constată că probele administrate în cauză, rămase valabile după excluderea celor inadmisibile, sunt convergente și se coroborează reciproc, demonstrând existența elementului material al infracțiunii, respectiv darea remunerației ilicite în contextul mecanismului de intermediere a influențării procedurilor cadastrale. Criticile apărării reprezintă interpretări selective ale probelor, care nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.

21. Referitor la învinuirea lui BODNARIUC Dmitrii în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 15 septembrie 2021- 20 septembrie 2021):

Potrivit învinuirii formulate în privința lui BODNARIUC Dmitrii pe acest episod, i se impută că: „*BODNARIUC Dmitrii, la 15 septembrie 2021, întru realizarea intenției sale infracționale, având intenția de a înregistra cereri și a primi rezultatele în lipsa beneficiarilor pentru serviciile cadastrale și anume eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a evaluării bunului imobil, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentul Cadastru al ASP, prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip „Chat”, eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a evaluării bunului imobil în termen de trei zile a imobilului nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str.*****, beneficiar POLEACOV Jana, **achitând suma de 500 lei, bani din care VOLCOV Vadim, urma să achite taxa oficială de 250 lei și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale.***

*Tot la 15.09.2021, angajatul Agenției Servicii Publice, Departamentul Cadastru, Mihalaș Adrian, la solicitarea lui VOLCOV Vadim, a organizat înregistrarea cererii de solicitare a serviciilor cadastrale, cu nr. *****, beneficiar – POLEACOV Jana, în lipsa beneficiarului, data eliberării acestora potrivit cererii, fiind 17.09.2021.*

Ulterior la 20.09.2021 BODNARIUC Dmitrii, a primit de la VOLCOV Vadim, actele solicitate.

Analizând materialul probator administrat pe acest episod, Colegiul constată că martorul principal indicat în învinuire, POLEACOV Jana, nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești și nici în instanța de apel, ceea ce lipsește cauza de o sursă probatorie directă cu privire la circumstanțele esențiale ale faptei imputate.

Având în vedere că o parte din probele prezentate de acuzatorul de stat pe acest episod și anume rezultatele măsurilor speciale de investigație, dar și declarațiile învinuitului VOLCOV Vadim la care a făcut trimitere partea acuzării au fost excluse în temeiul art.94 alin.(1) Cod de procedură penală și nu pot fi puse la baza sentinței. Or, în conformitate cu principiul legalității probelor și cu standardul probator „*dincolo de orice dubiu rezonabil*”, instanța de judecată poate întemeia o hotărâre de condamnare exclusiv pe probe admisibile, legal administrate și apte să dovedească în mod cert toate elementele constitutive ale infracțiunii.

În speță, după excluderea probelor declarate inadmisibile, materialul probator rămas nu confirmă, în mod cert și concludent, existența laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului, în special sub aspectul dării efective de bunuri în scopul invocat de acuzare și al legăturii cauzale dintre pretinsa transmitere a mijloacelor bănești și influențarea exercitării atribuțiilor de serviciu ale unor persoane publice, respective nu a fost confirmată întrunirea laturii obiective a infracțiunii imputate lui BODNARIUC Dmitrii, exprimată prin darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană și anume a sumei de 500 lei din care VOLCOV Vadim, urma să achite taxa oficială de 250 lei și să corupă persoanele publice din cadrul ASP responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea acestor acte fără prezența fizică a persoanei și prin omiterea procedurii legale. În aceste circumstanțe,

Colegiul reține că acuzația formulată pe acest episod nu este susținută de un ansamblu probator admisibil, coerent și suficient, apt să răstoarne prezumția de nevinovăție a inculpatului.

Astfel, în situația în care s-a reținut că au fost eliberate extrasele din Registrul bunurilor imobile și evaluarea bunului imobil în termen de 3 zile, aferente imobilului cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. ***** beneficiar POLEACOV Jana, împrejurări confirmate prin procesul-verbal de cercetare a documentelor din 16 noiembrie 2023, aceste circumstanțe, prin ele însele, au un caracter pur constatativ și nu sunt suficiente pentru a demonstra existența elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului

Or, Colegiul reține că la materialele cauzei nu există nici o probă pertinentă, concludentă și admisibilă care să confirme, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul BODNARIUC Dmitrii ar fi transmis sau remis mijloace bănești în sumă de 500 lei, cu scopul determinării exercitării unei pretinse influențe asupra persoanelor publice din cadrul Agenției Servicii Publice, responsabile de primirea, înregistrarea și eliberarea actelor cadastrale.

În acest context, se constată că simpla realizare a serviciului administrativ în termenul indicat în cerere nu poate constitui, în lipsa unor probe directe și coroborate privind elementul material al „dării”, temei suficient pentru angajarea răspunderii penale, în condițiile în care sarcina probei aparține acuzării, iar orice dubiu rezonabil se interpretează în favoarea inculpatului, conform principiului *in dubio pro reo*.

Prin urmare, în lipsa unui suport probator admisibil și suficient sub aspectul laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, Colegiul constată că învinuirea formulată pe acest episod nu este confirmată în mod cert prin ansamblul probelor legal administrate, ceea ce exclude posibilitatea reținerii vinovăției inculpatului pentru fapta imputată.

Subsecvent, Colegiul reține că prin procesul-verbal de percheziție din 20 decembrie 2021, efectuat la domiciliul inculpatului BODNARIUC Dmitrii, au fost ridicate și predate benevol mai multe înscrisuri, inclusiv acte emise și/sau înregistrate de Departamentul Cadastral al Agenției Servicii Publice, înscrisuri de ciornă, precum și suporturi electronice de stocare a informației (stick-uri, CD-uri, HDD-uri), din analiza cărora rezultă desfășurarea de către inculpat a unor activități specifice de intermediere imobiliară.

Cu toate acestea, din conținutul acestor materiale probatorii nu rezultă nici direct, nici indirect existența elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență imputate pe episodul din 15.09.2021–20.09.2021, respectiv nu se confirmă existența unei înțelegeri ilicite, a pretinderii sau susținerii de influență asupra unor persoane publice și, cu atât mai mult, nu se confirmă remiterea de mijloace bănești în scopul invocat prin rechizitoriu.

În acest sens, instanța de apel subliniază că simpla deținere sau gestionare de documente cadastrale ori desfășurarea unei activități de natură imobiliară reprezintă împrejurări neutre din punct de vedere penal, care pot caracteriza o activitate profesională licită și nu sunt apte, prin ele însele, să probeze existența elementului material al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal. Or, pentru antrenarea răspunderii penale este necesar ca acuzarea să dovedească, prin probe pertinente, concludente și admisibile, existența cumulativă a elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv actul de „*dare*”, existența unui traficant de influență care susține că are influență asupra unei persoane publice, precum și legătura

cauzală dintre pretinsa remunerare și influențarea exercitării atribuțiilor de serviciu ale funcționarilor publici vizați.

În cauza de față, Colegiul constată că aceste elemente nu sunt dovedite în mod cert. Din ansamblul probatoriului administrat nu rezultă cu claritate existența unei persoane care să fi susținut că are influență asupra angajaților Departamentului Cadastral al ASP, după cum nu este probată nici remiterea efectivă a sumei de 500 lei și nici destinația acesteia în sensul indicat în actul de învinuire.

Mai mult, nu există niciun element probator direct sau coroborat care să individualizeze în mod cert o activitate infracțională specifică traficului de influență, iar probele invocate de acuzare se limitează la circumstanțe generale, lipsite de aptitudinea de a demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei imputate. În acest context, instanța de apel reține că probatoriul administrat nu atinge standardul probator impus în materie penală, întrucât nu asigură certitudinea asupra existenței laturii obiective a infracțiunii, iar orice interpretare a faptelor în sensul acuzării ar avea un caracter speculativ, contrar principiului prezumției de nevinovăție și regulii *in dubio pro reo*.

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul reține că procesul-verbal de percheziție din 20 decembrie 2021, precum și celelalte mijloace de probă administrate în cauză, sunt probe admisibile din punct de vedere al legalității obținerii lor, nefiind constatate încălcări de natură a atinge nulitatea absolută sau excluderea acestora din materialul probator, în sensul art.94 Cod de procedură penală. Cu toate acestea, admisibilitatea unei probe nu echivalează automat cu aptitudinea acesteia de a fundamenta o concluzie de vinovăție, întrucât valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă trebuie apreciată în mod individual și în coroborare cu întreg ansamblul probator, conform art.101 Cod de procedură penală.

În speță, deși procesul-verbal de percheziție și înscrisurile ridicate confirmă deținerea și utilizarea de către inculpat a unor documente cadastrale și a unor materiale aferente activității sale de intermediere imobiliară, aceste împrejurări au un caracter preponderent neutru din perspectiva tipicității infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal și nu conțin, prin ele însele, elemente directe sau indirecte care să demonstreze existența actului de „dare”, a pretinderii ori susținerii unei influențe asupra persoanelor publice sau a legăturii dintre pretinsa remunerare și exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestora.

Or, o probă, chiar legal administrată și admisibilă, poate conduce la reținerea vinovăției doar în măsura în care aceasta se coroborează cu alte mijloace de probă pertinente și concludente, din care să rezulte un ansamblu coerent, unitar și lipsit de contradicții asupra elementelor constitutive ale infracțiunii imputate. În cauza de față, asemenea coroborări probatorii esențiale lipsesc, întrucât nu au fost administrate probe directe sau convergente care să confirme în mod cert remiterea mijloacelor bănești, existența unei pretinse influențe exercitate sau intermedierea ilicită în sensul art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Mai mult, Colegiul reține că o parte substanțială a susținerilor acuzării se sprijină pe declarații care nu au fost examinate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, respectiv pe declarații ale unei persoane care nu a fost audiată în condițiile contradictorialității și nemijlocirii procesului penal, ceea ce afectează în mod esențial valoarea lor probatorie. Or, potrivit principiilor procesului penal, inclusiv principiului nemijlocirii și al contradictorialității, instanța își poate întemeia concluziile doar pe probe cercetate în ședință

publică, în condiții de egalitate a părților, cu posibilitatea efectivă a apărării de a le contesta și de a adresa întrebări. În lipsa audierii nemijlocite a martorului, declarațiile acestuia nu pot constitui temei determinant al unei hotărâri de condamnare, întrucât sunt lipsite de garanțiile necesare verificării credibilității lor.

În aceste condiții, invocarea unor declarații necoroborate și neexaminare direct în ședința de judecată nu poate suplini lipsa unui probatoriu administrat în mod complet și contradictoriu, iar o asemenea abordare ar contraveni standardului probator al certitudinii judiciare, impus în materie penală. Prin urmare, în absența unor probe directe, nemijlocit administrate și coroborate, care să confirme elementele constitutive ale infracțiunii, instanța nu poate reține vinovăția inculpatului pe baza unor simple susțineri declarative nevalidate prin examinare judiciară efectivă.

În aceste condiții, Colegiul reține că, deși probele administrate sunt legal obținute și admisibile, acestea nu ating standardul probator al „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” și nu sunt suficiente, prin ele însele sau prin coroborare cu alte probe inexistente în cauză, pentru a fundamenta o concluzie de vinovăție.

Prin urmare, simpla existență a unor elemente factuale de natură generală, precum deținerea de documente sau desfășurarea unei activități de intermediere imobiliară, nu poate suplini lipsa probelor directe și coroborate privind elementele constitutive ale infracțiunii, astfel încât răspunderea penală nu poate fi angajată în absența unui ansamblu probator complet și coerent. Respectiv instanța de apel constată că în privința episodului din 15.09.2021–20.09.2021 nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului BODNARIUC Dmitrii, iar probatoriul administrat nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

22. În continuare, sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate lui BODNARIUC Dmitrii (episodul din 15 septembrie 2021-20 septembrie 2021), Colegiul penal reține că infracțiunea imputată lui BODNARIUC Dmitrii, pe indicele componenței prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, *atentează la relațiile sociale* cu privirea la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcții de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționari internaționali poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă remunerația ilicită. Această se exprimă în bani, titluri de valoare, serviciile privilegiile alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului.

În vederea aplicării răspunderii conform art.326 alin.(1/1) Cod penal, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje – promise, oferite sau date de către făptuitor – trebuie să fie necuvenite.

Banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje, constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercițiul funcției sale.

Pentru existența componentei de infracțiune prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal este necesar ca mijloacele bănești sau alte avantaje să fie nu doar declarate în învinuire, ci **dovedite cert prin probe pertinente, concludente și coroborate**, din care să rezulte transmiterea efectivă a acestora în scopul exercitării influenței asupra unui factor de decizie public. Or, în speță, potrivit învinuirii formulate, obiectul material al infracțiunii îl constituie suma de 500 lei, pretins transmisă de inculpat.

Totuși, analizând ansamblul probator administrat și legal admis în cauză, Colegiul constată că **nu a fost prezentată nicio probă directă, certă și coroborată** care să confirme remiterea efectivă a sumei de 500 lei de către BODNARIUC Dmitrii persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă.

Nici procesele-verbale ale măsurilor speciale de investigație rămase în fondul probator, nici probele materiale și nici alte mijloace de probă administrate nu demonstrează cu certitudine existența acestui element material esențial al infracțiunii.

În lipsa unei probe obiective privind transmiterea remunerației ilicite, **nu este întrunit elementul constitutiv al laturii obiective a infracțiunii**, respectiv existența obiectului material al acesteia, ceea ce face imposibilă reținerea tipicității faptei imputate.

În consecință, Colegiul reține că, în lipsa dovedirii obiectului material al infracțiunii sub forma remunerației ilicite și în absența unui ansamblu probator coerent și coroborat, fapta imputată inculpatului nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii penale conform art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, în speță, acuzația formulată în sarcina inculpatului BODNARIUC Dmitrii, sub aspectul art.326 alin.(1/1) Cod penal pe episodul din 15 septembrie 2021-20 septembrie 2021, nu este susținută de un ansamblu probatoriu coerent, pertinent și concludent, capabil să răstoarne prezumția de nevinovăție instituită de art.21 din Constituție și art.8 Cod de procedură penală.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de promisiune, oferire sau dare unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, pentru acesta sau pentru o altă persoană.

În speță, inculpatului BODNARIUC Dmitrii i-a fost incriminată modalitatea normativă darea unei persoane, personal de bunuri, pentru acesta sau pentru o altă persoană.

Darea constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică. Darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite, acțiune săvârșită de persoana publică.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii imputate, Colegiul reiterează că aceasta presupune existența unei acțiuni concrete de promisiune, oferire sau dare a unor bunuri, servicii ori avantaje necuvenite, precum și existența unei legături de cauzalitate între presupusa remunerație ilicită și pretinsa influențare a unei persoane publice. Or, aceste elemente constitutive trebuie dovedite în mod cert, dincolo de orice dubiu rezonabil, sarcina probei revenind integral acuzării.

În cauză, acuzația de „dare” a sumei de 500 lei nu este susținută de probe directe sau indirecte credibile. Din materialul probator administrat nu rezultă cu certitudine nici transmiterea efectivă a sumei de bani, nici circumstanțele concrete ale unei eventuale remiteri,

nici destinația acesteia în sensul pretins de învinuire, respectiv pentru exercitarea unei influențe asupra unei persoane publice. Simpla invocare declarativă a unei asemenea împrejurări, necoroborată cu mijloace de probă obiective, nu poate fundamenta o concluzie de vinovăție în sensul legii penale.

Totodată, instanța subliniază că infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal este o infracțiune de pericol formal, consumată prin simpla realizare a uneia dintre modalitățile normative prevăzute de lege. Cu toate acestea, caracterul formal al infracțiunii nu exonerează acuzarea de obligația de a proba existența tuturor elementelor constitutive ale faptei, inclusiv existența actului material și a scopului urmărit de făptuitor.

În speță, nu a fost probată existența unei acțiuni intenționate a inculpatului de a promite, oferi sau da o remunerație ilicită în sensul legii penale. Nu rezultă din probele administrate că inculpatul ar fi acționat cu scopul de a determina o presupusă intervenție a unei persoane care ar avea sau ar susține că are influență asupra unui funcționar public. De asemenea, nu există probe care să demonstreze existența unei înțelegeri prealabile, a unui acord de voință sau a unei relații cauzale între presupusa sumă de bani și pretinsa influență invocată de acuzare.

Or, în lipsa unor probe certe, concludente și coroborate, orice concluzie de vinovăție ar avea un caracter eminentemente speculativ, inadmisibil într-un proces penal, unde standardul de probă este cel al certitudinii judiciare, iar orice dubiu rezonabil profită inculpatului, conform principiului *in dubio pro reo*.

Colegiul penal reține că infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal este o infracțiune săvârșită exclusiv cu *intenție directă*, caracterizată prin existența unui *scop calificat*, exprimat prin determinarea factorului de decizie de a îndeplini, a nu îndeplini, a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă rezultatul urmărit s-a produs sau nu. Totodată, latura subiectivă este completată de un mobil specific, constând, de regulă, în interes material sau urmărirea unor avantaje nepatrimoniale.

În speță însă, instanța de apel constată că elementele constitutive ale laturii subiective nu au fost dovedite în mod cert de către acuzare. Din materialul probator administrat nu rezultă existența unei intenții directe din partea inculpatului BODNARIUC Dmitrii de a determina exercitarea unei influențe asupra unui factor de decizie, precum și nici existența scopului calificat prevăzut de norma de incriminare. Or, simpla împrejurare că inculpatul s-ar fi adresat unei persoane pentru obținerea unor acte (extras din Registrul bunurilor imobile și evaluarea bunului imobil), în lipsa probării unei remunerații ilicite și în absența oricăror date obiective privind urmărirea unei intervenții asupra unui factor de decizie, nu poate fi calificată drept comportament infracțional în sensul art.326 Cod penal.

Colegiul subliniază că între o simplă solicitare de servicii/acte și conduita tipică infracțiunii de trafic de influență există o diferență esențială, determinată de existența scopului de influențare a unui factor de decizie și de existența unei remunerații ilicite. În lipsa acestor elemente, fapta rămâne în sfera unor raporturi sociale lipsite de relevanță penală.

Totodată, nu a fost administrată nicio probă directă sau indirectă din care să rezulte că inculpatul ar fi acționat cu reprezentarea clară a unei intervenții asupra unei persoane publice ori că ar fi urmărit determinarea acesteia la îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea sau urgentarea unui act de serviciu. De asemenea, nu s-a probat existența unui interes material sau a unui avantaj nepatrimonial urmărit de inculpat în sensul specific infracțiunii.

În aceste condiții, acuzațiile formulate rămân la nivel de presupunere, neconfirmate prin probe pertinente și concludente, ceea ce face imposibilă reținerea laturii subiective a infracțiunii. Or, în dreptul penal, intenția nu se prezumă, ci trebuie dovedită în mod cert, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Prin urmare, Colegiul penal constată că nu sunt întrunite condițiile legale privind existența intenției directe și a scopului calificat prevăzut de art.326 alin.(1/1) Cod penal, motiv pentru care fapta imputată inculpatului nu poate fi calificată drept trafic de influență.

Subiectul infracțiunii la caz, este persoana fizică care la momentul săvârșirii faptei a împlinit vârsta de 16 ani, în ipoteza prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, în corespundere cu art.21 Cod penal. Astfel, Colegiul reține că inculpatul BODNARIUC Dmitrii întrunește condițiile de subiect a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal reține că soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală este legală și întemeiată, fiind rezultatul unei analize corecte a probatoriului administrat prin prisma condițiilor de existență ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

În mod corect instanța de fond a constatat că, în speță, nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii imputate, respectiv obiectul material, latura obiectivă și latura subiectivă, or lipsa oricăruia dintre aceste elemente exclude, în mod automat, existența componentei de infracțiune și, implicit, răspunderea penală.

Sub aspectul obiectului material, instanța de fond a reținut întemeiat că *nu a fost probată existența unei remunerații ilicite*, în sensul legii penale, nefiind demonstrată nici transmiterea mijloacelor bănești invocate de acuzare și nici legătura acestora cu o pretinsă intervenție asupra unui factor de decizie. Această constatare se bazează pe lipsa unor probe directe sau indirecte coroborate, iar simpla afirmație a acuzării nu poate substitui obligația probei.

În ceea ce privește latura obiectivă, s-a reținut în mod corect că nu a fost demonstrată acțiunea de *dare*, a unei remunerații ilicite în sensul art.326 Cod penal. De asemenea, nu s-a probat existența unei relații cauzale între presupusa acțiune a inculpatului și o eventuală influențare a unui factor de decizie, ceea ce exclude tipicitatea faptei.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de fond a motivat în mod corect inexistența intenției directe și a scopului calificat prevăzut de norma de incriminare, în condițiile în care nu rezultă din probele administrate că inculpatul ar fi urmărit determinarea unui factor de decizie la exercitarea, neexercitarea, urgentarea sau întârzierea unei atribuții de serviciu. Lipsa probării elementului volitiv și intelectual al intenției exclude, de asemenea, răspunderea penală.

Instanța de apel apreciază că aceste concluzii sunt rezultatul unei corecte aprecieri a probelor în ansamblul lor, realizată în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fără denaturarea conținutului acestora și fără ignorarea vreunui element esențial al cauzei.

Totodată, principiul prezumției de nevinovăție și regula *in dubio pro reo* impun ca orice dubiu rezonabil cu privire la existența faptei sau vinovăția inculpatului să fie interpretat în

favoarea acestuia. În cauză, instanța de fond a identificat în mod justificat existența unor asemenea dubii, care nu au fost înlăturate prin probe certe, concludente și coroborate.

În aceste condiții, instanța de apel constată că soluția de achitare pronunțată de instanța de fond este legală, temeinică și rezultă din aplicarea corectă a legii penale materiale și procesuale, neexistând motive pentru a se reține o altă interpretare a probatoriului sau pentru a concluziona asupra întrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal. Prin urmare, se impune menținerea sentinței de achitare, întrucât fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în sensul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

23. Colegiul reține că argumentele formulate de acuzatorul de stat în cererea de apel, potrivit cărora instanța de fond ar fi apreciat eronat probele administrate, ar fi ignorat mijloace de probă relevante și ar fi dispus neîntemeiat achitarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute.

În primul rând, Colegiul subliniază că instanța de fond a examinat în mod complet și exhaustiv materialele cauzei, a expus în motivarea sentinței probele administrate de acuzare și a indicat expres raționamentele pentru care acestea nu sunt apte, în ansamblu, să fundamenteze o concluzie de vinovăție dincolo de orice dubiu rezonabil, conform standardului prevăzut de art.101 Cod de procedură penală.

Contrar susținerilor acuzării, nu se poate reține că instanța ar fi „ignorată” probele, întrucât simpla neacceptare a interpretării propuse de acuzatorul de stat nu echivalează cu omisiunea analizei probatoriului, ci reprezintă exercițiul legal al rolului instanței de a aprecia probele în mod independent și nemijlocit.

Instanța de apel reține că instanța de fond a făcut o distincție corectă între **admisibilitatea formală a mijloacelor de probă și forța lor probantă în ansamblul cauzei.**

Astfel, procesele-verbale de percheziție, examinare a mijloacelor materiale de probă și alte acte procedurale pot avea, în principiu, caracter de probă admisibilă. Totuși, în conformitate cu art.94 Cod de procedură penală, probele obținute cu încălcarea dispozițiilor legale sau a drepturilor fundamentale ale părților nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești.

În acest sens, instanța de fond a constatat în mod legal inadmisibilitatea unor procese-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, întrucât acestea au fost întocmite de ofițeri de investigație anterior includerii lor în grupul de urmărire penală prin ordonanța din 15 decembrie 2021, cu încălcarea art.270 alin.(8) Cod de procedură penală. Prin urmare, aceste încălcări esențiale atrag incidența art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce justifică excluderea lor din ansamblul probator.

De asemenea, instanța a exclus în mod corect procesele-verbale de audiere a învinutului VOLCOV Vadim, reținând că acestea au fost obținute cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului BODNARIUC Dmitrii, în condițiile în care acesta nu a avut posibilitatea efectivă de a participa la audiere, de a contesta declarațiile și de a adresa întrebări, fiind afectat principiul contradictorialității și egalității armelor, consacrat de art.6 CEDO și art.19 Cod de procedură penală.

Colegiul reține că, după excluderea legală a probelor inadmisibile, ansamblul probator rămas la dispoziția instanței nu formează un tablou coerent, unitar și convergent capabil să

demonstreze elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal pe episodul din 15 septembrie 2021-20 septembrie 2021.

În particular probele materiale și tehnice invocate de acuzare au un caracter *fragmentar și indirect*, acestea nu demonstrează în mod cert *remiterea mijloacelor bănești în scop de trafic de influență*, nu confirmă în mod obiectiv *existența unei influențe reale sau pretinse asupra persoanelor publice* și nu stabilesc o legătură cauzală certă între pretinsa conduită și rezultatul infracțional imputat.

Colegiul constată că acuzarea acordă o pondere determinantă declarațiilor lui VOLCOV Vadim, însă acestea nu pot fundamenta o condamnare în absența unei coroborări cu alte probe directe, obiective și independente. Or, declarațiile respective au fost date în calitate procesuală care ridică probleme de utilizare în defavoarea inculpatului, nu au fost susținute prin probe materiale directe privind transmiterea banilor, conțin elemente de incertitudine și lipsă de precizie privind împrejurările esențiale ale presupusei activități infracționale. În aceste condiții, instanța de fond a apreciat în mod corect că aceste declarații nu pot dobândi valoare probantă decisivă în lipsa unei confirmări exterioare obiective.

Critica acuzatorului de stat privind pretinsa ignorare a probelor este neîntemeiată, întrucât din motivarea sentinței rezultă că instanța de fond a analizat fiecare categorie de probe și a explicat de ce acestea nu ating standardul probator necesar unei condamnări penale.

Totodată, invocarea unor soluții anterioare în cauze similare nu poate înlătura obligația instanței de a analiza individual fiecare cauză în funcție de propriul său probatoriu, principiul independenței judecătorului excluzând aplicarea automată a unor soluții din alte dosare.

Colegiul reiterează că, potrivit principiului prezumției de nevinovăție, consacrat de art.21 Constituție, art.6 CEDO și art.8 Cod de procedură penală, orice dubiu rezonabil profită inculpatului, iar condamnarea poate fi pronunțată numai în condițiile existenței unui ansamblu probator complet, coerent și lipsit de contradicții. În prezenta cauză, un asemenea standard nu este atins, întrucât probele rămase după excluderea celor inadmisibile nu sunt apte să fundamenteze o certitudine judiciară asupra vinovăției inculpatului. În aceste circumstanțe, Colegiul constată că instanța de fond a interpretat și aplicat corect legea procesual penală, a evaluat legal admisibilitatea probelor, a respectat principiile contradictorialității și egalității armelor și a motivat în mod suficient soluția de achitare.

Prin urmare, toate criticile invocate de acuzatorul de stat în apel sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca atare.

24. Instanța de apel respinge ca neîntemeiate criticile apărării precum că calitatea de bănuț lui BODNARIUC Dmitrii ar fi fost înaintată contrar legii, Colegiul penal reține că, acestea au fost invocate în mod eronat și interpretate vădit contrar circumstanțelor, prin urmare Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate și pur declarative

În acest sens, Colegiul remarcă că, în cauza diferită justiției urmează a se ține cont de raționamentele Curții Constituționale, expuse în Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 20G-2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin.(1) punctele 1)-3) și alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, prin care problema de drept abordată în conținutul sentinței contestate a fost soluționată, fiind instituită o practică unitară prin care legiuitorul în mod imperios arată care sunt modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț

reglementate de articolul 63 alin.(1) Cod de procedură penală și se referă la conceptul de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

Astfel, potrivit art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, *bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire.*

În acest sens, faptul că nu este posibilă dobândirea calității oficiale de bănuित imediat ce organele de urmărire penală au fost sesizate cu privire la săvârșirea unei fapte penale de către una sau mai multe persoane reprezintă o garanție justificată de necesitatea protejării drepturilor persoanelor împotriva cărora a fost formulată o astfel de sesizare, pentru ca acestea să nu fie supuse unor acuzații penale fără o minimă verificare a susținerilor, din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vre-unui caz care împiedică acordarea calității de bănuित și învinuit persoanei, cât și bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Colegiul penal notează că, conform art.63 Cod de procedură penală, *persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuित prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1)procesul-verbal de reținere; 2)ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3)ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuित.*

Totodată, Colegiul conchide că, în sensul normei constituționale, recunoașterea calității de bănuित se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare reglementate prin art.64 Cod de procedură penală, unul dintre care este „să știe de ce este bănuित și, în legătură cu aceasta, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoașterea în calitate de bănuित, să fie informat în prezenta apărătorului, în limba pe care o înțelege, despre conținutul bănuielii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat”.

Subsecvent, conform prevederilor art.274 alin.(1) Cod de procedură penală „organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune”.

Astfel, din cuprinsul normei citate, rezultă că pornirea urmăririi penale reprezintă momentul incipient al acestei etape a procesului, care are la bază doar o bănuială rezonabilă de comitere a unei infracțiuni și implică efectuarea ulterioară acțiuni de urmărire penală, în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, a confirmării sau a infirmării bănuielii despre săvârșirea infracțiunii și a identificării persoanelor vinovate de comiterea faptei incriminate de legea penală.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală „[...] măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel. În această ordine de idei, Colegiul penal consideră necesar de a reitera într-un mod sintetic dar foarte esențial că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, se face o distincție între etapa pornirii procesului penal și etapa pornirii urmăririi penale, ambele având particularități proprii.

Astfel, pentru a face lumină în speța dedusă judecătii este de subliniat că reieșind din art.1 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că - procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. De asemenea, conform art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și art.273 Cod de procedură penală dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

În acest sens, se observă că, toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 45 de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului. Astfel, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmăririi penale, acestea se rezumă la constatarea faptei infracționale (*in rem*), însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in personam*).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ordonanța de pornire a urmăririi penale este unul dintre actele prin care persoanei îi este înaintată „acuzăția penală”.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, conceptul de „acuzăție în materie penală” poate fi definit drept „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor repercusiuni importante asupra situației persoanei (*Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza Deweer împotriva Belgiei și Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza Eckle împotriva Germaniei*).

Sub acest aspect, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene este constantă în privința faptului că *percheziția poate constitui o „acuzăție în materie penală” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, în cazul în care percheziția a produs „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”*.

Astfel, în cauza *Novikas vs. Lituania*, Curtea Europeană a menționat că percheziția în sine afectează în mod substanțial situația persoanei chiar dacă ca urmare a acesteia autoritățile nu identifică nimic relevant pentru investigarea cauzei (*hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23*).

Curtea menționează că situația este distinctă când percheziția are loc în legătură cu investigarea unei infracțiuni unde este vizată o altă persoană și care are ca scop ridicarea de obiecte și documente relevante cauzei. În acest caz, persoanei nu-i va fi recunoscută calitatea de bănuț, pentru că acțiunea procedurală nu se efectuează în raport cu aceasta, circumstanțe care rezultă din jurisprudența CtEDO în cauzele *Lehtinen v. Finlanda* (nr. 2), 8 iunie 2006, § 30; *Havas v. Ungaria*, hotărâre din 13 noiembrie 2014, § 21).

La fel, în cauza *Zosymov v.Ucraina* (*hotărârea din 7 iulie 2016, § 84*), Curtea Europeană a constatat că, deși reclamantul era menționat în mandatul de efectuare a percheziției ca „suspect”, având în vedere că acestuia nu i-au fost înaintate acuzații formale în timpul anchetei, autoritățile au refuzat să îi atribuie calitatea de „suspect” pentru că nu existau suficiente probe pentru a-l bănuț de săvârșirea unei infracțiuni și că nu au fost întreprinse alte

acțiuni de urmărire penală în privința acestuia, percheziția efectuată la apartamentul reclamantului nu a afectat situația personală a acestuia de o manieră comparabilă cu cea a unui suspect din cadrul unei proceduri penale.

Reieșind din cele sus menționate, Curtea relevă, că aprecierea existenței sau a absenței unor repercusiuni importante pentru situația (persoanei) reprezintă factorul determinant, procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei „acuzății în materie penală”, în sensul art.6§1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, deschiderea anchetei preliminare sau pornirea urmăririi penale poate fi considerată drept moment care marchează dobândirea calității de suspect doar în cazul în care în privința situației persoanei au existat anumite repercusiuni, materializate prin încălcarea drepturilor persoanei acuzate. Actele procedurale cum ar fi pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuț, punerea persoanei sub învinuire sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine însăși, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Colegiul penal reține că argumentele apărării privind pretinsa dobândire „de facto” a calității de bănuț de către BODNARIUC Dmitrii la data de 20.12.2021, precum și pretinsa încălcare a termenelor procedurale de recunoaștere a acestei calități, sunt declarative, speculative și lipsite de suport juridic și probator.

În primul rând, susținerile apărării pornesc de la o confuzie între efectuarea unor acțiuni procesuale în cadrul urmăririi penale *in rem* și dobândirea automată a calității procesuale de bănuț. Or, potrivit cadrului normativ al Codului de procedură penală, precum și jurisprudenței constante în materie, nu orice acțiune de investigație sau măsură specială (inclusiv percheziția sau ridicarea de obiecte) generează în mod automat „acuzăția în materie penală” și nici obligația imediată de recunoaștere formală a persoanei în calitate de bănuț. Elementul determinant rămâne existența unei bănuțeli rezonabile individualizate și a unor repercusiuni juridice directe și substanțiale asupra situației persoanei, care să transforme procedura dintr-o investigație asupra faptei într-o acuzăție îndreptată împotriva unei persoane determinate.

În speță, Colegiul penal constată că perchezițiile efectuate la domiciliul și în automobilul lui BODNARIUC Dmitrii au fost dispuse și realizate în cadrul unei urmăriri penale *in rem*, în legătură cu investigarea unei fapte atribuite unei alte persoane (VOLCOV Vadim), având ca scop identificarea și ridicarea de mijloace materiale și înscrisuri relevante cauzei. Simplul fapt al efectuării percheziției asupra unui spațiu sau bun aflat în posesia unei persoane nu este suficient, prin sine, pentru a echivala cu formularea unei acuzății penale împotriva acesteia, în sensul art.6 CEDO sau al art.63 Cod de procedură penală.

Mai mult, susținerile apărării privind pretinse „repercusiuni importante” de ordin juridic, social, profesional sau psihologic nu sunt susținute de probe concrete, directe și verificabile în dosar. Asemenea afirmații au un caracter general și subiectiv, nefiind suficiente pentru a demonstra transformarea situației procesuale a persoanei într-una de acuzat în sens

formal sau material. Or, noțiunea de „*repercusiuni importante*” nu poate fi dedusă automat din simpla desfășurare a unei percheziții autorizate de judecător, ci presupune existența unor consecințe juridice efective, cum ar fi formularea unei învinuiri, aplicarea unei măsuri preventive sau alte ingerințe procesuale directe asupra statutului persoanei, ceea ce nu se confirmă în prezenta cauză la momentul invocat de apărare.

Colegiul penal reține, de asemenea, că interpretarea apărării, potrivit căreia termenul de menținere a calității de bănuit ar curge de la data percheziției și ar genera automat nulitatea ulterioară a actelor de urmărire penală, este contrară naturii juridice a instituției bănuielii rezonabile și regimului procesual reglementat de Codul de procedură penală. Recunoașterea în calitate de bănuit este un act procesual formalizat, supus condițiilor legale de emitere și nu poate fi substituit prin aprecieri subiective ale apărării asupra momentului perceput ca fiind „de facto” relevant.

Totodată, chiar și în ipoteza existenței unor eventuale omisiuni sau întârzieri în formalizarea statutului procesual, acestea nu atrag automat sancțiunea nulității absolute a întregii urmăririi penale, în absența dovedirii unei vătămări efective, concrete și ireparabile a dreptului la apărare. Or, în cauză nu s-a demonstrat că BODNARIUC Dmitrii ar fi fost privat de posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale fundamentale, de a contesta actele procedurale sau de a participa la acțiunile de urmărire penală în condiții de contradictorialitate.

Colegiul penal reține că invocarea de către apărare a unor efecte absolute și automatizate ale termenului de 3 luni prevăzut de art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală este neîntemeiată și rezultă dintr-o interpretare izolată și formalistă a normei legale, în afara coroborării acesteia cu întregul mecanism juridic instituit de art.63 Cod de procedură penală.

Or, textul legal stabilește într-adevăr un termen maxim de menținere a persoanei în calitate de bănuit în cazul emiterii ordonanței de recunoaștere, însă acest termen nu operează autonom și automat în sensul producerii nulității absolute a tuturor actelor procesuale subsecvente, ci este integrat într-un regim juridic complex, care include condițiile de încetare a calității de bănuit prevăzute expres la art.63 alin.(4) și alin.(5) Cod de procedură penală, precum și mecanismele de tranziție procesuală către faza punerii sub învinuire.

În acest sens, expirarea termenului prevăzut la art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, generează obligația organului de urmărire penală de a adopta una dintre soluțiile procesuale prevăzute de lege (încetarea calității de bănuit, scoaterea de sub urmărire sau punerea sub învinuire), însă nu echivalează, prin sine, cu o sancțiune de nulitate automată a întregii urmăririi penale și nici cu invalidarea retroactivă a actelor efectuate în cadrul unei urmăririi penale legal pornite.

Mai mult, chiar din economia art.63 Cod de procedură penală, rezultă că legiuitorul a instituit un mecanism de protecție a drepturilor persoanei prin raportare la momentul concret al intervenției procesuale asupra acesteia (reținere, măsură preventivă sau prima acțiune procedurală relevantă), iar nu un termen abstract de „stingere” a întregii proceduri penale.

Prin urmare, susținerile apărării în sensul că depășirea sau pretinsa calculare a termenului de 3 luni ar atrage nulitatea absolută a actelor de urmărire penală, inclusiv a probelor administrate ulterior, sunt contrare reglementării exprese a Codului de procedură

penală și principiului legalității procesuale, întrucât extind efectele sancțiunii dincolo de limitele prevăzute de lege.

În consecință, instanța de apel constată că argumentele apărării referitoare la pretinsa dobândire nelegală a calității de bănuț, la nulitatea actelor de urmărire penală și la existența unor repercusiuni importante asupra situației inculpatului sunt neîntemeiate, neprobate și contrazise de ansamblul probator administrat, urmând a fi respinse ca atare.

25. Colegiul penal apreciază ca neîntemeiate criticile apărării privind pretinsa inadmisibilitate a probelor rezultate din măsuri speciale de investigație și percheziții, motivate prin lipsa unei încheieri a judecătorului de instrucție privind utilizarea datelor într-o cauză disjunsă, întrucât acestea se întemeiază pe o interpretare formalistă și izolată a normei procesual-penale, ruptă de logica sistemică a reglementării și de natura juridică a disjungerii cauzei penale.

În primul rând, Colegiul reține că, potrivit art.279/1 alin.(2) Cod de procedură penală, disjungerea cauzei penale presupune separarea unei cauze sau a unor participanți din dosarul principal în vederea asigurării bunei desfășurări a urmăririi penale, fără a afecta continuitatea probatoriului deja administrat. Disjungerea nu generează o nouă procedură probatorie autonomă în sensul „reautorizării” fiecărei probe anterior legal obținute, ci are ca efect juridic transferul materialului probator existent în dosarul disjuns, cu păstrarea forței sale probante, în măsura în care acesta a fost legal administrat inițial.

Prin urmare, argumentul apărării potrivit căruia utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigație din dosarul de bază în dosarul disjuns ar fi condiționată, în mod automat și absolut, de o nouă încheiere a judecătorului de instrucție este contrar naturii juridice a disjungerii și nu își găsește suport în art.279/1 Cod de procedură penală, care nu instituie o astfel de obligație de reautorizare.

În al doilea rând, Colegiul penal constată că dispozițiile art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală, reglementează o situație distinctă, respectiv ipoteza utilizării datelor obținute prin măsuri speciale de investigație în alte cauze penale, în afara mecanismului procesual al disjungerii. Or, în speță, nu ne aflăm în prezența unei „cauze străine” în sensul transferului extern de informații, ci în situația unei continuități procesuale între dosarul inițial și cauza disjunsă, acestea derivând din aceeași activitate de urmărire penală și același complex factologic.

A extinde aplicarea art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală, la situația disjungerii ar însemna golirea de conținut a instituției disjungerii și introducerea artificială a unei obligații de reautorizare judiciară pentru fiecare segment procesual derivat, ceea ce nu a fost intenția legiuitorului.

În al treilea rând, argumentul apărării privind pretinsa sancțiune a inadmisibilității probelor este nefondat, întrucât art.94 Cod de procedură penală, sancționează exclusiv acele încălcări esențiale ale normelor procesuale care au afectat în mod concret drepturile fundamentale ale părților și au generat dubii asupra autenticității probelor. Simpla lipsă a unei mențiuni formale de autorizare suplimentară, în contextul disjungerii, nu echivalează automat cu o încălcare esențială în sensul art.94 alin.(2) Cod de procedură penală, în absența demonstrării unei ingerințe efective în dreptul la apărare sau a unei alterări a conținutului probator.

Colegiul penal subliniază că probele contestate provin din măsuri speciale de investigație și acte de urmărire penală efectuate inițial în mod legal, sub controlul judecătorului de instrucție, iar apărarea nu a indicat existența unor vicii de legalitate la momentul autorizării și administrării lor inițiale, ci doar la nivelul utilizării lor în cauza disjunsă. Or, legalitatea probei se apreciază prin raportare la momentul și cadrul în care aceasta a fost obținută, nu prin raportare la o formalitate ulterioară de integrare administrativă în dosar.

În ceea ce privește jurisprudența CtEDO invocată de apărare, Colegiul reține că aceasta nu consacră un formalism absolut al autorizării judiciare în materie de utilizare a probelor între cauze conexe, ci impune verificarea existenței unui control judecătoresc efectiv, a legalității ingerinței și a caracterului proporțional al acesteia. În speță, măsurile invocate au fost dispuse inițial în cadrul unei proceduri penale autorizate, sub controlul judecătorului de instrucție, ceea ce satisface exigențele art.8 din Convenție, iar simpla reorganizare procedurală prin disjungere nu echivalează cu o ingerință nouă în drepturile fundamentale ale persoanei.

Totodată, susținerea apărării privind necesitatea excluderii probelor pe motivul pretensei încălcări a art.24 din Legea privind activitatea specială de investigații este lipsită de relevanță în cauză, întrucât aceasta privește raporturi interne între organele care dispun și autorizează măsurile operative, iar eventualele aspecte de cooperare inter-procedurală nu afectează automat admisibilitatea probelor în procesul penal, în absența unei încălcări procesuale esențiale în sensul Codului de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal constată că probele contestate au fost obținute în cadrul unei proceduri legale, sub control judiciar, iar transferul lor în cauza disjunsă s-a realizat în condițiile legii, fără a fi necesară o nouă autorizare judecătorească distinctă.

26. Cu privire la criticile apărării referitoare la pretinsa inadmisibilitate a altor procese-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație

Colegiul penal apreciază ca neîntemeiate susținerile apărării potrivit cărora instanța de fond ar fi fost obligată să excludă din materialele cauzei și alte procese-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, respectiv procesele-verbale nr. 10/1199 din 17.09.2021, nr. 10/1201 din 17.09.2021, nr. 10/1230 din 23.09.2021, nr. 10/1323 din 20.10.2021, nr. 10/1325 din 20.10.2021, nr. 10/1332 din 21.10.2021, nr. 10/1339 din 21.10.2021 și nr. 10/1341 din 21.10.2021.

În acest sens, Colegiul reține că argumentele apărării pornește de la o premisă juridică eronată, și anume aceea că orice proces-verbal de consemnare a unei măsuri speciale de investigație întocmit anterior emiterii ordonanței privind constituirea grupului de urmărire penală ar fi, în mod automat și absolut, lovit de nulitate. Or, o asemenea interpretare excede atât conținutului art.270 alin.(8) Cod de procedură penală, cât și regimului juridic al nulităților procesuale reglementat de Codul de procedură penală.

Colegiul observă că instanța de fond a exclus în mod expres acele procese-verbale în privința cărora s-a constatat, în baza materialelor dosarului, că au fost întocmite de ofițeri de investigație a căror competență procesuală nu rezulta din actele existente la dosar la momentul efectuării actelor respective. În raport cu aceste acte concrete, prima instanță a constatat existența unei încălcări procesuale și a dispus excluderea lor în temeiul art.94

alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală. Totodată, Colegiul constată că apărarea solicită extinderea automată a efectelor acestei constatări asupra altor procese-verbale, fără a demonstra în mod individualizat că fiecare dintre acestea a fost întocmit de aceeași persoană, în aceleași condiții de necompetență și în lipsa unui temei legal care să îi confere atribuții procesuale.

Or, inadmisibilitatea probelor nu operează prin prezumție și nici prin simpla apartenență a mai multor acte la aceeași categorie procesuală. Fiecare probă urmează să fie analizată individual, prin raportare la circumstanțele concrete ale administrării sale, la persoana care a efectuat actul, la competența acesteia și la impactul eventualei încălcări asupra drepturilor participanților la proces.

În acest context, Colegiul reține că apărarea nu a indicat și nici nu a demonstrat, prin trimitere la materialele dosarului, că procesele-verbale enumerate în cererea de apel au fost întocmite de aceleași persoane în privința cărora instanța de fond a constatat lipsa competenței procesuale. De asemenea, nu a fost demonstrat că respectivele acte au fost efectuate în afara cadrului legal de autorizare a măsurilor speciale de investigație sau că acestea ar fi fost realizate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale Codului de procedură penală.

Mai mult, Colegiul subliniază că art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, nu instituie o sancțiune colectivă și automată pentru toate actele efectuate într-o anumită perioadă, ci impune verificarea existenței unei încălcări esențiale concrete și a legăturii dintre acea încălcare și proba contestată.

În jurisprudența constantă a instanțelor naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, sancțiunea excluderii probelor reprezintă un remediu excepțional, care nu poate fi aplicat în mod abstract sau generalizat, ci numai atunci când este demonstrat că încălcarea procedurală a afectat legalitatea obținerii probei ori a adus atingere caracterului echitabil al procesului în ansamblu.

Or, în cauza de față, apărarea nu a demonstrat existența unei asemenea situații în raport cu procesele-verbale indicate suplimentar în apel.

De asemenea, Colegiul observă că însăși instanța de fond, după excluderea proceselor-verbale pe care le-a considerat afectate de viciul invocat, a procedat la examinarea distinctă a celorlalte mijloace de probă și a apreciat admisibilitatea acestora prin raportare la condițiile concrete de administrare, fără a identifica motive de nulitate sau inadmisibilitate.

În consecință, simplul fapt că anumite procese-verbale au fost excluse nu conduce, în mod automat, la concluzia că toate celelalte acte procesuale întocmite în aceeași perioadă sau în cadrul aceleiași investigații trebuie excluse. Colegiul penal consideră că o asemenea abordare ar echivala cu instituirea unei prezumții absolute de nelegalitate, incompatibilă cu principiul legalității probelor și cu exigența examinării individuale a fiecărui mijloc de probă.

Prin urmare, în lipsa demonstrării concrete a unor încălcări procesuale proprii fiecăruia dintre procesele-verbale indicate de apărare, precum și în lipsa probării unei vătămări efective a drepturilor procesuale ale inculpatului, criticile formulate la acest capitol urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Mai mult, Colegiul reține că apelantul nu poate solicita excluderea unor probe exclusiv prin extrapolarea raționamentului aplicat de prima instanță altor acte procesuale, fără a

demonstra existența aceluiași circumstanțe de fapt și de drept. O asemenea abordare este incompatibilă cu principiul caracterului individual al verificării admisibilității probelor și cu dispozițiile art.94 Cod de procedură penală, care impun constatarea concretă a încălcării și a efectelor acesteia asupra legalității probei contestate.

În aceste condiții, Colegiul constată că soluția instanței de fond este legală, întemeiată și suficient motivată, iar argumentele invocate de apărare nu sunt de natură să răstoarne concluziile acesteia.

Astfel, poziția părții apărării Colegiul o apreciază ca fiind lipsită de suport factologic și logic, fiind făcută cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului.

În analiza cererii de apel, Colegiul constată că apărarea și acuzarea nu au invocat elemente concrete sau probe noi care să demonstreze ilegalitatea sau netemeinicia Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025. Toate argumentele formulate în cererea de apel se limitează la trimiteri generale la norme de procedură penală și la jurisprudența CtEDO, fără a indica cu claritate în ce mod instanța de fond ar fi interpretat sau aplicat greșit normele legale incidente ori care anume constatări factuale ale acesteia ar fi contrare materialului probator administrat în cauză.

Instanța de apel reține că, potrivit art.274 alin.(1) Cod procedură penală, urmărirea penală este inițiată și derulată doar atunci când există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea infracțiunii, iar probele administrate au fost examinate în mod complet și legal în fața instanței de fond. În acest sens, Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) a fost emisă pe baza probelor admise și evaluate legal, inclusiv declarațiile martorilor, procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectelor, precum și alte mijloace probatorii pertinente.

Colegiul reține că apelul reprezintă o cale ordinară de atac destinată verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate prin raportare la erori concrete de fapt sau de drept pretins comise de prima instanță. Or, simpla reiterare a pozițiilor procesuale susținute în fața instanței de fond, fără combaterea efectivă a argumentelor care au fundamentat soluția adoptată și fără indicarea unor vicii reale de analiză juridică sau de apreciere a probelor, nu este aptă să determine reformarea hotărârii atacate.

În speță, Colegiul observă că majoritatea criticilor formulate în apel reprezintă o reluare aproape identică a obiecțiilor și cererilor formulate pe parcursul examinării cauzei în primă instanță, asupra cărora instanța de fond s-a pronunțat expres, motivat și detaliat. Cu toate acestea, apelanții nu demonstrează în ce constă caracterul eronat al raționamentelor expuse de prima instanță, limitându-se la exprimarea dezacordului față de concluziile acesteia.

Or, simpla nemulțumire a unei părți față de soluția pronunțată nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru desființarea hotărârii atacate. Instanța de apel nu este chemată să substituie aprecierea probelor realizată de instanța de fond în lipsa identificării unor erori vădite, contradicții esențiale ori încălcări ale normelor de drept material sau procesual care să fi influențat soluția adoptată.

Mai mult, Colegiul constată că argumentele invocate de apelanți sunt formulate într-o manieră preponderent teoretică și abstractă, prin reproducerea unor dispoziții legale și extrase jurisprudențiale, fără corelarea acestora cu circumstanțele concrete ale cauzei și fără demonstrarea existenței unei încălcări efective a drepturilor procesuale ori a unei erori judiciare susceptibile să afecteze legalitatea sentinței.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că motivele invocate în apel nu răstoarnă constatările de fapt și concluziile juridice ale instanței de fond, care au fost întemeiate pe o analiză completă, obiectivă și multilaterală a probelor administrate în cauză, motiv pentru care criticile formulate urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) *sentința judecătorească este nefondată*”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului și a acuzații în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelurilor declarate, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art.6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

27. În continuare Colegiul reține că, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Pârții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul*

excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure și de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia. Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru a-și îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei, Colegiul penal reține că în baza art.61 Cod penal, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.* (2) *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Totodată, potrivit pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: - stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse mai ușoare; - aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod penal); - aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art.89 Cod penal, precum și a liberării de răspundere penală conform art.55 Cod penal.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (*H. c. Belgiei (1987)*).

28. Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiuni, contribuirea pedepsei la corectarea inculpaților, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea consideră că, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar prin menținerea pedepsei aplicate de către prima instanță.

Colegiul penal notează că, infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal, la data săvârșirii faptei, dar și la momentul examinării cauzei în instanța de judecată prevede pentru persoana fizică amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani. Prin urmare, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul constată că instanța de fond a stabilit pedeapsa pentru BODNARIUC Dmitrii în limitele prevăzute de lege la data comiterii faptei.

Colegiul penal reține că, infracțiunea comisă de către inculpatul BODNARIUC Dmitrii, face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale,

precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității în sfera publică, convențional denumite infracțiuni de corupție, care constituie un flagel ce vulnerabilizează statul, generează prejudicii economiei și afectează potențialul de dezvoltare a țării, buna guvernanță și procesul decizional în folosul cetățenilor și comunităților, creând un impact negativ asupra credibilității și imaginii țării.

Instanța de apel, notează că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv și personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului BODNARIUC Dmitrii, instanța de judecată, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor incriminate, de faptul că inculpatul nu a fost anterior judecat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii, este căsătorit și are la întreținere 2 copii minori.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 și art.77 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului BODNARIUC Dmitrii. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului BODNARIUC Dmitrii, de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal, nu au fost stabilite.

29. Astfel, instanța de judecată, **la individualizarea, stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei aplicate inculpatului BODNARIUC Dmitrii**, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, de natura și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de împrejurările concrete ale cauzei, precum și de datele care caracterizează persoana inculpatului.

Colegiul penal constată că instanța de fond a realizat o evaluare completă și echilibrată a tuturor criteriilor de individualizare prevăzute de lege, reținând în mod justificat că infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, însă, prin natura sa, aparține domeniului infracțiunilor de corupție și conexe actelor de corupție, care afectează relațiile sociale privind integritatea funcției publice, legalitatea procesului decizional și încrederea cetățenilor în instituțiile statului.

Totodată, prima instanță a avut în vedere circumstanțele personale ale inculpatului, inclusiv faptul că acesta nu are antecedente penale, nu a mai fost anterior în conflict cu legea penală, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori și a avut o conduită procesuală corespunzătoare pe parcursul examinării cauzei, prezentându-se la solicitările organelor judiciare și neîncercând să împiedice desfășurarea procesului penal.

În același timp, instanța a constatat în mod întemeiat inexistența circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 Cod penal, precum și lipsa unor circumstanțe atenuante în sensul art.76 Cod penal, ceea ce a impus individualizarea pedepsei exclusiv prin raportare la criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal. În aceste condiții, Colegiul apreciază că sancțiunea stabilită sub formă de amendă în cuantum de 2 000 unități convenționale se încadrează în limitele prevăzute de norma de incriminare și respectă exigențele principiului proporționalității consacrat de art.75 Cod penal. Cuantumul amenzii nu poate fi considerat

nici excesiv, nici insuficient în raport cu gravitatea faptei și persoana inculpatului, reprezentând o reacție penală adecvată și suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei.

Colegiul penal subliniază că principiul individualizării judiciare impune aplicarea unei sancțiuni care să fie suficientă pentru realizarea funcțiilor preventive și educative ale răspunderii penale, fără a depăși ceea ce este necesar într-o societate democratică pentru protejarea valorilor sociale ocrotite de lege. Or, în cauza de față, instanța de fond a apreciat în mod corect că scopurile prevăzute de art.61 Cod penal pot fi realizate prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, neexistând date care să indice necesitatea izolării inculpatului de societate. Mai mult, Colegiul reține că aplicarea unei pedepse privative de libertate în circumstanțele concrete ale cauzei ar fi fost excesivă și disproporționată în raport cu gravitatea concretă a faptei, cu persoana inculpatului și cu scopul urmărit de legea penală. În schimb, sancțiunea amenzii constituie o măsură suficientă pentru a determina conștientizarea caracterului ilicit al conduitei, pentru a preveni săvârșirea unor fapte similare pe viitor și pentru a transmite un mesaj clar de intoleranță față de infracțiunile din sfera corupției.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că pedeapsa aplicată de instanța de fond este legală, individualizată corespunzător, echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii și persoana inculpatului, neexistând temeiuri de fapt sau de drept care să justifice modificarea acesteia

Totodată, Colegiul penal consideră că aplicarea prevederilor art.63 alin.(3/1) Cod penal a fost corect reținută de instanța de fond, în condițiile în care infracțiunea imputată se încadrează în categoria celor mai puțin grave, oferind inculpatului posibilitatea legală de a beneficia de reducerea amenzii în cazul achitării acesteia în termenul prevăzut de lege. Această reglementare nu afectează legalitatea sau temeinicia pedepsei, ci reprezintă un mecanism legal de executare accelerată a sancțiunii, fără a diminua caracterul ei coercitiv și educativ.

Prin urmare, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului BODNARIUC Dmitrii este legală, temeinic motivată și proporțională cu fapta comisă, fiind aptă să realizeze scopurile pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal. Argumentele invocate de partea apelantă nu sunt de natură să demonstreze o individualizare greșită sau o aplicare necorespunzătoare a legii penale, motiv pentru care se impune respingerea acestora ca neîntemeiate și menținerea soluției instanței de fond în partea vizată.

Deci, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpaților, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse stabilite de instanța de judecată.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Prin urmare, Colegiul reține că pedeapsa

stabilită lui BODNARIUC Dmitrii reprezintă o consecință juridico-penală a faptei comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta, care este una echitabilă, proporțională și suficientă pentru atingerea scopului prevăzut de lege.

30. Concomitent, Colegiul penal reține că instanța de fond justificat a soluționat chestiunea ce ține de confiscarea specială și corpurile delictive, temei de a interveni în Sentință în această parte Colegiul nu a constatat.

31. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, consideră necesar a respinge apelurile declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii ***** împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025, ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a Sentinței contestate.

32. În conformitate cu prevederile art. art.415 alin.(1) pct.1), lit.c); și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se resping ca nefondate apelurile declarate de acuzatorul de stat, Vadim PRISACARI procuror în Procuratura Anticorupție și de avocata Nelly BABCINSCHI în interesele inculpatului BODNARIUC Dmitrii *****, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-3065/2023 din 12 februarie 2025 și se menține fără modificări Sentința atacată.

Decizia este executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

**Președintele ședinței,
Judecătorul
BEȘELEA**

Eugeniu

**Judecătorii
CAZACICOV**

Andrei

Vitalie BUDECI